

Să ne începem servirea

Institutul Ruhi

Cartea 2

Să ne începem
servirea

Institutul Ruhi

Cărți din aceeași serie:

Mai jos se află titlurile cărților care fac parte în prezent din seria de cursuri a Institutului Ruhi. Ele au fost concepute cu intenția de a fi folosite sub forma unei serii principale de cursuri, într-un efort sistematic de creștere a capacității tinerilor și adulților de a-și servi comunitățile. De asemenea, Institutul Ruhi lucrează în prezent atât la un set de cursuri care se ramifică din Cartea 3, dedicată pregătirii învățătorilor de lecții bahá'í pentru copii, cât și la un altul ce se ramifică din Cartea 5, dedicată pregătirii animatorilor pentru grupurile de juniori. Și acestea sunt menționate în lista de mai jos. Trebuie subliniat că lista ar putea fi modificată pe măsură ce se câștigă mai multă experiență practică, adăugându-se și alte titluri, de îndată ce anumite elemente ale programei, aflate încă în lucru, vor atinge stadiul în care pot fi puse la dispoziție pe scară largă.

Cartea 1	<i>Reflecții asupra vieții spiritului</i>
Cartea 2	<i>Să ne începem servirea</i>
Cartea 3	<i>Să predăm lecții pentru copii, Anul 1</i> <i>Să predăm lecții pentru copii, Anul 2 (curs ramificat)</i> <i>Să predăm lecții pentru copii, Anul 3 (curs ramificat)</i> <i>Să predăm lecții pentru copii, Anul 4 (curs ramificat)</i>
Cartea 4	<i>Manifestările Gemene</i>
Cartea 5	<i>Să descătușăm puterea juniorilor</i> <i>Primul pas: Primul curs ramificat al Cărții 5</i> <i>Lărgirea cercului: Al doilea curs ramificat al Cărții 5</i>
Cartea 6	<i>Propovăduirea Cauzei</i>
Cartea 7	<i>Să mergem împreună pe calea servirii</i>
Cartea 8	<i>Legământul lui Bahá'u'lláh</i>
Cartea 9	<i>Să dobândim o perspectivă istorică</i>
Cartea 10	<i>Să clădim comunități vibrante</i>
Cartea 11	<i>Mijloace materiale</i>
Cartea 12	<i>Familia și comunitatea</i>
Cartea 13	<i>Să ne implicăm în activități sociale</i>
Cartea 14	<i>Să luăm parte la discursul public</i>

Copyright © 2016, 2021 Fundația Ruhi, Columbia
Toate drepturile rezervate. Ediția 2.1.1.PE publicată în 2021
Tipărită în România

Prima publicare în limba spaniolă sub titlul *Levantémonos a servir*
Copyright © 1987, 1996, 2020 Fundația Ruhi, Columbia
ISBN 978-958-52941-0-3

Permișiunea pentru tipărirea unui număr limitat al acestei cărți în limba română i-a fost acordată Adunării Spirituale Naționale a Bahá'ílor din România de către Institutul Ruhi.

Institutul Ruhi
Cali, Columbia
E-mail: instituto@ruhi.org
Site: www.ruhi.org

Adunarea Spirituală Națională a Bahá'ílor din România
Bd. G-ral Gheorghe Magheru Nr. 27, Ap. 24, 010325
București
Tel. 0786 224 244
E-mail: asn.romania@gmail.com
Site: www.bahai.org.ro

Cuprins

Câteva gânduri pentru facilitator	V
Bucuria de a propovădui	1
Conversații înălțătoare	17
Subiecte de aprofundare	37

Câteva gânduri pentru facilitator

Această carte, a doua din seria principală de cursuri oferite de Institutul Ruhi, se preocupă de capacitățile care ne permit să contribuim la o conversație semnificativă și înălțătoare. Actul specific de servire asupra căruia se concentrează cartea este descris în a treia unitate. Într-o lume în care forțe puternice sfâșie în bucăți legăturile comunitare, practica de a vizita prieteni și vecini în casele lor pentru a explora teme esențiale pentru viața societății, dacă devine o trăsătură de bază a culturii, poate să remedieze unele dintre relele generate de izolarea crescândă. Legăturile de camaraderie astfel create, ne sugerează unitatea, servesc la fortificarea procesului de construire a comunităților vibrante și armonioase.

Un program susținut de vizite la casele dintr-un cartier sau sat necesită un anumit nivel de organizare, implicând un nucleu de prieteni dedicați, susținuți de instituțiile și agențiile administrative necesare. La îndrumarea unui grup prin cuprinsul cărții, facilitatorul ar trebui să țină cont de faptul că participanții sunt antrenați să se alăture unui astfel de efort continuu. Vizitele aranjate pentru ei ca o componentă a studiului lor ar trebui să ducă la angajamentul de a lua parte la acest efort an de an, un aspect important al unei vieți de servire.

Practica de a vizita case cu scopul clar de a explora teme cu semnificație spirituală și socială îmbogățește în mod evident cultura unei comunități. La fel de importante în acest sens sunt numeroasele discuții informale care au loc acasă sau la locul de muncă, la școală sau în piață. A introduce din când în când principiile spirituale în conversația de zi cu zi este, deci, o abilitate care merită atenție. Dezvoltarea acestei abilități este scopul celei de-a doua unități, așezând, în acest mod, o bază pentru studiul întreprins în a treia unitate a cărții.

Pentru a face înălțătoare conversațiile noastre cu prietenii și vecinii, trebuie să putem aduce bucurie în interacțiunea cu ei. Acesta este subiectul abordat în prima unitate, „Bucuria de a propovădui”. Toate actele de servire recomandate de Institutul Ruhi implică, în esență, împărtășirea cu alții a perlelor înțelepciunii divine pe care le descoperim în oceanul Revelației lui Bahá’u’lláh. Studiul primei unități este menit să sporească conștientizarea bucuriei inerente în această căutare. Participanților li se cere în mai multe secțiuni să se gândească la Cuvântul lui Dumnezeu și ce binecuvântare este să îl împărtășești cu alții. Din acest act, propune unitatea, apare bucuria care ne accelerează pașii pe măsură ce parcurgem calea servirii. Cu toate acestea, chiar și atunci când suntem pe deplin convingși de acest adevăr spiritual profund, putem pierde bucuria propovăduirii dacă nu reușim să ne gândim la calitățile și atitudinile care trebuie să distingă serviciul. Acestea fac obiectul discuției în multe cărți ulterioare din serie și doar câteva sunt analizate aici, începând cu detașarea, în Secțiunea 7. O selecție de citate din Scrierile bahá’í reprezintă baza reflecției asupra acestei calități, o calitate indispensabilă pentru ca factorii externi să nu diminueze

bucuria servirii. Important este ca participanții să nu își încheie acest studiu cu noțiunea greșită că detașarea implică distanțare sau lipsă de interes. Trebuie să ne străduim permanent să ne intensificăm eforturile și să creștem eficacitatea serviciului nostru pe măsură ce ne străduim să obținem rezultate din ce în ce mai bune. Acest lucru necesită o înțelegere adecvată a caracterului efortului depus, un subiect avut în vedere în Secțiunea 8. Optimismul și recunoștința, două atitudini fundamentale pentru calea servirii, sunt abordate pe scurt în secțiunea următoare. Aceasta este și secțiunea finală.

A doua unitate a cărții, „Conversații înălțătoare”, se concentrează pe capacitatea de a ridica nivelul conversației informale, făcând referire la principiile spirituale atunci când ocazia o permite. Ea cuprinde un număr de scurte expuneri despre diferite subiecte care, deși nu sunt citate exacte, se bazează pe spusele lui ‘Abdu’l-Bahá și includ multe dintre cuvintele și expresiile pe care El le-a folosit. Universal valabile, acestea vorbesc despre aspirațiile și preocupările oamenilor din toate mediile. Se speră că, studiind afirmațiile, participanții se vor inspira din modul în care ‘Abdu’l-Bahá a explicat principiile spirituale și vor dobândi obiceiul de lua exemplul Lui atunci când se străduiesc să descopere perlele care se află în oceanul Revelației lui Bahá’u’lláh, să înțeleagă sensul și implicațiile învățăturilor Tatălui Său și să le împărtășească cu generozitate cu ceilalți.

Pentru a atinge scopul unității, participanților trebuie să li se ofere posibilitatea de a lectura fiecare prezentare de mai multe ori, de a identifica tiparul gândirii și de a exersa redarea acesteia până când au asimilat ideile atât de mult încât să le poată exprima în mod natural. Unii, la început, vor memora practic afirmațiile și le vor repeta mai mult sau mai puțin așa cum apar în unitate. Acest lucru este de așteptat. Pe măsură ce cunoștințele lor despre Credință se adâncesc și experiența lor crește, vor putea să utilizeze un conținut și un vocabular mult mai bogat, lucru care se va reflecta în interacțiunile lor cu ceilalți. Facilitatorul ar trebui să aibă în vedere faptul că, în această etapă, se doresc două lucruri: o anume ușurință în explicarea învățăturilor și alinierea cu gândirea lui ‘Abdu’l-Bahá.

După ce membrii grupului învață să redea conținutul fiecărei prezentări, trec la o altă activitate în care sunt încurajați să coreleze ideile pe care le-au studiat, cu probleme care preocupă familiile, prietenii și colegii lor. În acest scop, li se cere să se gândească la unele dintre subiectele și întrebările ridicate în conversație și să decidă care dintre acestea le-ar oferi posibilitatea de a introduce ideile într-o discuție. Pentru câteva afirmații, sunt menționate un exemplu sau două pentru a ilustra modul în care principiile spirituale enunțate de ‘Abdu’l-Bahá aduc lumină asupra problemelor care îi preocupă pe oamenii de pretutindeni. Acest exercițiu va da roade mai bune dacă, în timp ce studiul cărții este încă în desfășurare, facilitatorul poate ajuta fiecare membru în alegerea uneia dintre prezentări și a câtorva persoane cu care să discute despre ideile pe care le conține. În acest fel, le poate fi rezervat un timp participanților, atunci când se reunesc, pentru a-și descrie reciproc dinamica conversațiilor pe care le-au avut.

Pentru fiecare expunere din unitate, sunt incluse pentru memorare câteva fragmente din Scrierile lui Bahá’u’lláh. Accentul pe care Institutul Ruhi îl pune pe memorare, deja evident în prima carte din serie, devine mai pronunțat în Cartea 2. Se presupune că deja participanții sunt conștienți de hrana spirituală pe care o primesc atunci când, în repetate rânduri, își aduc aminte fragmente din Scrieri. În această carte, așadar, ei vor reflecta în continuare asupra efectelor Cuvântului lui Dumnezeu asupra inimii omenești, iar în a treia unitate, ca și în a doua, vor învăța să prezinte principiile și ideile găsite în Scrieri în dis-

cursul lor și, dacă este cazul, să citeze pasajele direct. A explica cu exactitate învățăturile, a le oferi altora în forma lor pură, se numără printre capacitățile pe care cu toții căutăm să ni le dezvoltăm în timp ce parcurgem calea servirii. Un mod excelent pentru a începe acest lucru este să studiem explicațiile lui ‘Abdu’l-Bahá și să încercăm să le exprimăm așa cum a făcut-o El, aceasta fiind și premisa care stă la baza structurii celei de-a doua unități.

Așa cum s-a indicat mai sus, a treia unitate intitulată „Subiecte de aprofundare”, se referă la actul de servire abordat în această carte – adică să vizităm prietenii și vecinii cu scopul explicit de a ne angaja în discuții vitale pentru viața comunității. Trei tipuri de conversație sunt prevăzute în această unitate și, pentru fiecare, este sugerat un conținut specific. Primul este despre o serie de teme pentru a fi explorate împreună cu locuitorii unui sat sau cartier, într-un program de vizite sistematice. Deși conținutul prezentat ar putea fi împărtășit publicului interesat într-o varietate de moduri, intenția inițială a temelor – de a oferi membrilor unei gospodării posibilitatea să aprofundeze cunoștințele lor despre Credință – rămâne cea mai potrivită. Cea mai mare parte a unității, așadar, este acordată acestui tip de conversație.

Mai mult, practica vizitării caselor a căpătat un nou avânt în ultimii ani, mai ales că unitățile geografice din ce în ce mai mici, până la nivelul satului și al cartierului urban, au văzut o creștere a numărului de persoane care pot acționa ca facilitatori, animatori ai grupurilor de juniori și învățători ai claselor de copii. În mod deosebit, practica s-a dovedit a fi esențială nu numai în scopul propagării cunoașterii Credinței, ci de ea depinde desfășurarea cu succes a programelor pentru înfăptuirea spirituală a juniorilor și pentru educația spirituală a copiilor. În acest sens, a devenit clar că trebuie făcute vizite regulate de către animatori și învățători la părinții copiilor din cele două programe, pentru a discuta despre conceptele și abordările care le dau contur. Astfel de discuții constituie un al doilea tip de conversație, care este analizat în Secțiunea 14 și 15. Conținutul acoperit în aceste secțiuni este departe de a fi complet, deoarece participanții vor deveni mult mai familiarizați cu cele două programe educaționale în cursurile viitoare; dar faptul că ei devin conștienți de importanța acestui tip de conversație și însoțesc învățătorii copiilor și animatorii grupurilor de juniori în vizitele lor la părinți se poate dovedi extrem de fructuos în această etapă timpurie.

Un al treilea tip de conversație prevăzut în această unitate servește unui scop deosebit. Există atât de mulți tineri, bărbați și femei, care caută căi prin care dorința lor aprinsă de a contribui la îmbunătățirea lumii își poate găsi expresia. Ei reprezintă un rezervor enorm de capacitate de a schimba societatea care nu doar așteaptă, ci tânjesc să-și ofere servirea. O conversație între colegi, în care ei reflectează asupra oportunităților și responsabilităților unice pentru perioada tinereții, cu toată energia și potențialul său extraordinar, poate cel mai adesea să conducă la o discuție despre servire și să aprindă interesul pentru munca în desfășurare în sate și cartiere din întreaga lume. La rândul lor, numeroase persoane vor da curs invitației de a se alătura cursurilor institutului, ca mijloc de dobândire a capacității de a oferi educație spirituală generațiilor în creștere, ca învățători pentru copii și animatori ai grupurilor de juniori. Secțiunile 9 și 10 prezintă câteva idei care pot fi explorate în acest tip de conversație.

Pentru a consolida capacitățile care permit indivizilor să inițieze și să susțină conversații semnificative, unitatea trebuie, bineînțeles, să depășească sugerarea unor subiecte generale și a conținutului corespunzător. În afară de capacitatea de a articula ideile cu claritate, participanții trebuie să dezvolte atitudinile și calitățile spirituale nece-

sare. Acestea stau la baza unei mari părți din relatarea care se desfășoară în unitate, dar importanța lor pentru capacitățile în cauză este explicită în Secțiunea 4, unde participanții se gândesc la ce fel de sentimente și gânduri ar trebui să ne umple inima și mintea în pregătirea pentru o vizită, precum și în Secțiunea 5, unde ei reflectează asupra calității smereniei. Facilitatorul va trebui să se asigure că aceste secțiuni primesc suficientă atenție din partea participanților, pentru că, oricât de multe cunoștințe am dobândi, indiferent cât de bine putem articula ideile, eficacitatea conversațiilor noastre va depinde de calitățile și atitudinile cu care le impregnăm.

Trebuie remarcat faptul că actele de servire descrise în această serie de cărți, deși sunt esențiale pentru creșterea și dezvoltarea unei comunități, sunt mai presus de toate elementele unui proces care urmărește creșterea capacității individuale prin studiu și acțiune. Ceea ce ar trebui să înțeleagă fiecare facilitator este că aceste acte se nasc unele din altele, crescând din punct de vedere al complexității de la carte la carte. Învățarea de a efectua fiecare act de servire eficient se dovedește crucială pentru capacitatea necesară de a le îndeplini pe cele care urmează. A menține o conversație continuă pe parcursul mai multor vizite la o casă, așa cum este propus în această carte, este în mod clar mai solicitant decât activitatea încurajată în Cartea 1, aceea de a găzdui o întâlnire devoțională regulată, fie de unul singur, fie în colaborare cu alte câteva persoane. Și nu este dificil să vedem cum, pentru a întreprinde actele de servire mai complexe, va fi esențial ca participanții să avanseze în capacitățile abordate aici.

După cum a fost menționat în observațiile introductive din Cartea 1, participanții la cursurile institutului din întreaga lume provin dintr-o diversitate de medii și, la început, au diferite grade de familiaritate cu învățăturile bahá'í. Până când vor începe această a doua carte, vor fi intrat într-adevăr, fiecare, pe calea servirii deschisă de cursuri. Dar rămân unele diferențe. De exemplu, în ceea ce-i privește pe tineri, cu excepția cazului în care au trecut prin programele educaționale pentru copii și juniori, multe dintre afirmațiile și temele prezentate în carte vor fi noi pentru ei, iar studiul său le va servi ca mijloc de a aprofunda propria lor cunoaștere a Credinței. Facilitatorul trebuie să fie pregătit să dea dovadă de flexibilitatea și creativitatea necesare pentru a spori înțelegerea fiecărui membru al grupului, asigurându-se totodată că obiectivul principal al cursului, de a permite participanților să se angajeze într-o conversație semnificativă și înălțătoare, este atins. Mai mult decât atât, în miile de localități în care este folosită cartea, procesul de construire a comunității la care cele trei unități încearcă să contribuie nu se află în același punct de dezvoltare. Punerea în acțiune a ceea ce se învață, atunci, poate lua o formă oarecum diferită de la o localitate la alta și, de asemenea, aceasta oferă o indicație a grijii și temeiniciei cu care un facilitator trebuie să răspundă nevoilor fiecărui membru în timp ce conduce un grup prin aceste pagini.

Bucuria de a propovădui

Scop

Să înțelegem că bucuria de a propovădui se găsește
chiar în actul de a împărtăși cu ceilalți Cuvântul lui
Dumnezeu

SECȚIUNEA 1

Să ne începem servirea este al doilea dintr-o succesiune de cursuri oferite de Institutul Ruhi, care urmăresc să combine studiul cu acțiunea. Scopul său este de a vă ajuta să avansați mai departe pe calea servirii pe care ați intrat, pe măsură ce vă străduiți să îndepliniți un scop dublu: să vă urmăriți propria creștere spirituală și intelectuală și să contribuiți la transformarea societății. De la participarea voastră la primul curs, sigur ați realizat deja că acea cale la care ne referim este definită de o serie de acte de servire, acte pe care le desfășurăm cu ochii fixați asupra obiectivului unei noi ordini mondiale așa cum se prevede în Scrierile lui Bahá'u'lláh. Astfel, o mare parte din ceea ce numim „mersul pe calea slujirii” constă în eforturile noastre de a aplica învățăturile Sale în propriile noastre vieți și în viața umanității. El Însuși vorbește despre Revelația Sa în acești termeni:

„O, servitorii Mei! Revelația Mea sfântă, divin orânduită poate fi asemănată cu un ocean în ale cărui adâncuri sunt ascunse nenumărate perle de mare preț, de o neîntrecută strălucire. Este de datoria fiecărui căutător să se pună în mișcare și să se străduiască să ajungă la țărmurile acestui ocean, astfel încât să aibă parte, pe măsura zelului căutării sale și a eforturilor depuse, de binefacerile ce au fost dinainte orânduite în Tabletele tănuite și irevocabile ale lui Dumnezeu.”¹

În această primă unitate, gândurile noastre se îndreaptă spre bucuria care ne umple inimile în timp ce descoperim perlele înțelepciunii care se află în oceanul Revelației lui Bahá'u'lláh și le împărtășim cu alții. Deja din studiul Cărții 1 ați văzut ce frumusețe extraordinară înfățișează perlele călăuzirii divine găsite în Scrierile Sale. Să reflectăm și asupra altor câteva citate:

„Rostirea lui Dumnezeu este o lampă, ce luminează prin aceste cuvinte: Voi sunteți fructele unui singur copac și frunzele unei singure ramuri.”²

„În ochii Mei, dintre toate, lucrul cel mai de preț este Dreptatea; nu te abate de la ea dacă pe Mine Mă dorești și n-o neglija ca să pot avea încredere în tine.”³

„Acordați cea mai mare atenție nevoilor epocii în care trăiți și concentrați-vă preocupările asupra necesităților și cerințelor sale.”⁴

„Toți oamenii au fost creați pentru a duce mai departe o civilizație în continuu progres.”⁵

„Lumea trece și ceea ce este veșnic este iubirea lui Dumnezeu.”⁶

„Tu ești lampa Mea și lumina Mea e în tine; ia-ți din ea strălucirea și nu căuta pe nimeni altul decât pe Mine. Căci Eu te-am creat bogat și Mi-am revărsat cu dărnicie bunăvoința asupra ta.”⁷

Cu timpul, puteți să memorați aceste scurte fragmente.

SECȚIUNEA 2

Pentru a începe consultația asupra temei principale a acestei unități, recitiți primul fragment citat în secțiunea anterioară și efectuați următoarele exerciții:

1. Completați propozițiile de mai jos.
 - a. Este datoria noastră să ne _____ și să ne _____ oceanului Revelației lui Bahá'u'lláh.
 - b. Trebuie să ne străduim să ajungem la țărmurile oceanului Revelației lui Bahá'u'lláh, astfel încât să avem parte de _____ ce au fost dinainte orânduite în Tabletele tănuite și irevocabile ale lui Dumnezeu.
 - c. Beneficiile de care vom avea parte din oceanul Revelației lui Bahá'u'lláh vor fi pe măsura _____.
2. Ce înseamnă „să te pui în mișcare”? _____
3. Ce înseamnă „să te străduiești să ajungi la” ceva? _____
4. La ce trebuie să se străduiască să ajungă fiecare căutător? _____
5. Ce înseamnă ca un lucru să fie „pe măsura” altuia? _____
6. Bahá'u'lláh ne spune că vom primi binefacerile oceanului Revelației Sale pe măsura eforturilor pe care le depunem.
 - a. Dați câteva exemple de eforturi pe care le depunem pentru a primi aceste binefaceri: _____

 - b. Dați câteva exemple de binefaceri pe care le primim: _____

SECȚIUNEA 3

Știind că Revelația lui Bahá'u'lláh este ca un ocean în adâncurile căruia se află perle de o valoare inestimabilă, fiecare depunem cele mai mari eforturi pentru a ne bucura de beneficiile sale și pentru a-i ajuta pe alții să ajungă la țărmurile sale. Dar cât de departe, ne putem întreba, sunt țărmurile acestui ocean de noi? Bahá'u'lláh declară:

„O, slujitorii Mei! Singurul Dumnezeu adevărat Mi-e martor! Acest Ocean măreț, necuprins și învolburat este aproape, uimitor de aproape de voi. Priviți, este mai aproape de voi decât vena voastră vitală! Iute, cât ați clipi din ochi, dacă ați vrea ați putea ajunge la această favoare nepieritoare și v-ați putea împărtăși din ea, din acest har acordat de Dumnezeu, din acest dar ferit de stricăciune, din această mărinimie plină de putere și nespus de slăvită.”⁸

1. La ce se referă expresia „acest Ocean măreț, necuprins și învolburat”?

2. Cât de aproape este acest ocean de noi? _____

3. Cât de repede putem ajunge la acest ocean? _____

4. Completați următoarele fraze:
 - a. Mărețul ocean al Revelației lui Bahá'u'lláh este aproape, _____
_____ de noi.
 - b. Oceanul Revelației lui Bahá'u'lláh este _____ de noi decât vena noastră vitală.
 - c. Iute, _____, dacă am vrea am putea _____ și ne-am putea _____ din oceanul Revelației Sale.
 - d. Iute, cât am clipi din ochi, _____, am putea ajunge și ne-am putea împărtăși din oceanul Revelației Sale.

SECȚIUNEA 4

Odată ajunși pe țărmurile oceanului Revelației lui Bahá'u'lláh, extragem din comorile sale și împărtășim cu alții liber și necondiționat perlele sale de îndrumare divină, pe care le descoperim continuu în propriul nostru studiu, rugăciune și meditație și în eforturile noastre de a sluji cauza Lui și omenirea. Puteți să vă acordați ceva timp pentru a memora pasajul următor, o amintire constantă a sacralității acestei datorii:

„O, călător pe cărarea lui Dumnezeu! Ia-ți porția ta din oceanul harului Său și nu te lipsi de lucrurile ce zac ascunse în adâncurile lui. Fii dintre cei care s-au împărtășit din comorile sale. O picătură de rouă provenită de la acest ocean, de s-ar așterne asupra tuturor din ceruri și de pe pământ, ar fi de ajuns ca să-i îmbogățească cu darul lui Dumnezeu, Cel Atotputernic, Cel Atotcunoscător, Cel Atotînțelept. Cu mâinile renunțării, ia din apele lui dătătoare de viață și stropește cu ele toate lucrurile create, ca să fie curățate de toate limitările făcute de om și să se apropie de scaunul puternic al lui Dumnezeu, acest Loc luminat și strălucitor.”

SECȚIUNEA 5

Pe măsură ce avansăm prin cursurile institutului, efectuând studiul și acțiunile necesare, capacitatea noastră de slujire va crește și vom putea întreprinde acte de slujire care aduc o bucurie imensă inimilor noastre și ne ajută la îndeplinirea dublului nostru scop – acțiuni precum predarea orelor de educație spirituală a copiilor, angajarea juniorilor într-un program pentru înputernicirea lor spirituală și ajutorarea unui grup de prieteni să studieze cărțile seriei principale de cursuri. Pe tot parcursul acestei călătorii, Cuvântul lui Dumnezeu, pe care îl vom împărtăși cu alții, tineri și bătrâni, va fi sursa noastră constantă de inspirație. Prin urmare, este corect să medităm adesea asupra puterii sale și asupra efectului său asupra inimii umane. În următorul citat, Bahá'u'lláh vorbește despre această putere:

„Cuvântul Domnului poate fi asemănat cu o mlădiță ale cărei rădăcini au fost sădite în inimile oamenilor. Este de datoria voastră să vă îngrijiți de creșterea ei cu ajutorul apelor vii ale înțelepciunii, ale cuvintelor sfinte și purificate pentru ca rădăcinile ei să se înfigă puternic în pământ, iar ramurile sale să ajungă până la ceruri și chiar dincolo de ele.”¹⁰

1. Cu ce poate fi comparat Cuvântul lui Dumnezeu? _____

2. Unde au fost plantate rădăcinile copacului Cuvântului lui Dumnezeu? _____

3. Cum ar trebui să ne îngrijim de creșterea acestui copac? _____

4. Până la ce înălțimi poate crește acest copac? _____
5. Explicați în câteva propoziții de ce împărtășirea Cuvântului lui Dumnezeu cu alții are cea mai mare importanță.
- _____
- _____
- _____
- _____

SECȚIUNEA 6

Să ne gândim la diferitele activități cu care ne ocupăm în viața noastră de zi cu zi. Ne hrănim corpurile. Studiem pentru a dobândi noi cunoștințe și pentru a ne extinde capacitatea mentală. Lucrăm și ne dezvoltăm abilități care ne permit să trăim ca membri productivi ai societății. Ne angajăm în activități sportive și de recreere. Numeroase activități ca acestea, toate importante pentru progresul nostru intelectual și bunăstarea materială, ocupă o mare parte din timpul nostru. Dar apoi există în fiecare zi acele momente speciale, încărcate de spiritualitate, când ne angajăm în rugăciune; când aprofundăm, singuri sau cu prietenii, cunoștințele noastre despre învățăturile divine; sau când, într-unul din nenumăratele feluri, îi ajutăm pe cei din jurul nostru să descopere perlele ascunse în oceanul Revelației lui Bahá'u'lláh. Nu sunt aceste momente nespuse de prețioase? Există vreo bucurie mai mare decât să poți lua parte la aceste binecuvântări cerești?

Ar trebui să ne amintim întotdeauna cum 'Abdu'l-Bahá ne-a încurajat să ne dedicăm înălțării umanității:

„Suntem cu toții uniți de un scop Divin, nu avem motive materialiste, iar dorința noastră cea mai dragă este de a răspândi Dragostea de Dumnezeu în întreaga lume!”¹¹

Să presupunem că vi se oferă posibilitatea de a împărtăși unui prieten unul dintre citatele din Secțiunea 1 pe care le-ați memorat. De unde vine bucuria pe care o simțiți în inima voastră? Desigur, sperați că prietenul vostru va fi înălțat de cuvintele lui Bahá'u'lláh. Dar dacă el nu arată entuziasmul pe care îl așteptați? Bucuria din inima voastră dispare pur și simplu? De ce nu?

SECȚIUNEA 7

Când ne dăm seama că dintre toate lucrurile pe care le facem în viața noastră, momentele pe care le petrecem împărtășind Cuvântul lui Dumnezeu cu alții sunt investite cu binecuvântări speciale, ajungem la o concluzie semnificativă: că bucuria pe care o obținem din servire constă în actul în sine. Sperăm, desigur, că actele de servire pe care le desfășurăm vor da rezultatele meritate, dar dacă suntem prea atașați de rezultate, dacă suntem prea afectați de laude sau critici, vom pierde bucuria propovăduirii. Ceea ce ar trebui să ne inspire să servim este iubirea lui Dumnezeu, nu dorința de a avea succes, de a primi beneficii sau de a obține recunoaștere. Desprinderea de toate acestea este o cerință a servirii cu bucurie. Studiarea următoarelor citate vă va ajuta să reflectați asupra acestei teme:

„O, om a două viziuni! Închide un ochi și deschide-l pe celălalt. Închide un ochi la lume și la tot ce se află în ea și deschide-l pe celălalt către frumusețea sacră a Celui Îndrăgit.”¹²

„O, prieteni! Nu părăsiți frumusețea veșnică pentru o frumusețe ce trebuie să moară, și nu vă îndreptați afecțiunea către această lume muritoare de țărână.”¹³

„O, fiu al rostirii! Întoarce-ți fața spre Mine și renunță la tot în afară de Mine; căci suveranitatea Mea dăinuie și stăpânirea Mea nu piere. De vei căuta pe altul în afară de Mine, ba chiar de vei răscoli o veșnicie universală, în van îți va fi căutarea.”¹⁴

„O, străin ocrotit! Candela inimii tale e aprinsă de mâna puterii Mele, n-o stinge cu vânturile potrivnice ale egoismului și patimii. Vindecarea tuturor bolilor tale este pomenirea Mea, nu uita acest lucru. Fă din dragostea pentru Mine comoara ta și prețuiește-o precum lumina ochilor și ca pe propria-ți viață.”¹⁵

„Detașarea este precum soarele; în orice inimă strălucește, stinge focul lăcomiei și sinelui. Cel a cărui vedere este luminată de lumina înțelegerii se va desprinde cu siguranță de lume și de deșertăciunile ei... Nu lăsa lumea și ticăloșia ei să te întristeze. Fericit este cel pe care bogățiile nu-l umplu de slavă deșartă, nici sărăcia de întristare.”¹⁶

1. A fi detașat de această lume înseamnă a trăi ca un pustnic? _____
2. Este posibil să fii detașat de această lume și să posezi lucruri în același timp?

3. Este o persoană care își dedică practic fiecare oră din viață muncii sale desprinsă de lucrurile acestei lumi? _____
4. Este o persoană care lucrează doar suficient pentru a-și satisface nevoile de bază

- și își petrece restul timpului fără a face nimic, detașată de această lume? _____
5. Este o persoană incapabilă să tolereze disconfortul material în domeniul servirii detașată de lume? _____
6. Există multe lucruri de care putem fi atașați în afară de bunurile materiale. De ce ai fi atașat dacă ai fi o persoană care
- vrea să renunțe atunci când efectuează un act de servire și nimeni nu recunoaște acest act? _____
 - se simte demoralizată atunci când cineva nu acceptă ideile pe care le împărtășește? _____
 - își ascunde convingerile de teama respingerii de către alții? _____
7. Detașarea nu implică distanțare sau lipsa de interes. Care dintre următoarele ar putea fi un semn că cineva nu este detașat?
- _____ A obține bucurie din a vedea progresul altora
 - _____ A nu mai preda un curs atunci când câțiva copii se comportă greșit
 - _____ A se lăuda cu realizările lui
 - _____ A studia din greu și a se simți mulțumit de progresul făcut
 - _____ A munci din greu pentru a-și dezvolta capacitatea de a servi binele comun
 - _____ A lupta pentru excelență în munca depusă
 - _____ A exercita curățenia și a păstra o casă curată și ordonată
 - _____ A avea grijă de bunurile cuiva
 - _____ A avea grijă de bunăstarea altora
 - _____ A fi descurajat atunci când nu este lăudat pentru eforturile depuse
8. Atât de importantă este detașarea pentru fiecare dintre noi, încât vi se recomandă să memorați toate citatele din această secțiune.

SECȚIUNEA 8

Pentru a primi recompensele unei vieți mulțumite de servire a umanității, trebuie să fim dispuși să depunem eforturi, iar eforturile noastre pot necesita un anumit grad de sacrificiu. Folosim frecvent cuvântul „sacrificiu” în viața noastră de zi cu zi. Dacă o prietenă se întoarce dintr-o călătorie în zori, ne putem trezi devreme pentru a o aștepta. Putem spune că am sacrificat câteva ore de somn. Cineva drag pentru noi se îmbolnăvește; renunțăm la câteva ore din distracția noastră preferată pentru a ne îngriji de el. Există ocazii în viață când trebuie să lucrăm extrem de mult și putem crede că sacrificăm confortul pentru a atinge un obiectiv.

Cu toții avem cea mai mare dorință de a servi Cauza, oferindu-ne cu generozitate timpul și energia și, în măsura posibilului, o parte din resursele noastre materiale. Când facem acest lucru, ar trebui să ne amintim că, pe calea serviciului, putem renunța la lucrurile acestei lumi, dar ceea ce primim este adevărata bucurie pe măsură ce creștem spiritual. Vom avea ocazia să reflectăm mai mult asupra naturii sacrificiului în cursurile viitoare. Ceea ce este important să recunoaștem de la bun început este faptul că implică renunțarea la ceea ce este mai mic pentru ceva superior, la fel cum sămânța se sacrifică, astfel încât să se poată naște un copac. Sacrificiul este purtătorul bucuriei și această bucurie nu va fi a noastră decât dacă suntem dispuși să depunem eforturi consistente.

Bahá'u'lláh afirmă:

„Este nevoie de muncă, dacă pe El îl căutăm; este nevoie de ardoare, dacă vrem să bem din nectarul reuniunii cu El; iar dacă gustăm din această cupă, vom renunța la lume.”¹⁷

Și ‘Abdu’l-Bahá ne sfătuiește:

„... nu vă odihniți, nu căutați liniștea, nu vă atașați de luxul acestei lumi efemere, eliberați-vă de orice atașament și străduiți-vă din toată inima și din tot sufletul să vă stabiliți pe deplin în Împărăția lui Dumnezeu. Dobândiți comorile cerești. Zi de zi, deveniți mai luminați. Apropiati-vă din ce în ce mai mult de pragul unității.”¹⁸

Cu toții credem că, pentru a ne atinge obiectivele, trebuie să depunem eforturi. Dar această simplă credință are anumite implicații în practică pe care nu ar trebui să le uităm. În primul rând, este necesar să ne amintim că există o corespondență între cantitatea de energie necesară și nivelul de dificultate al obiectivului sau sarcinii de îndeplinit. Ne înșelăm pe noi înșine dacă credem că se poate realiza cu mai puțin. Dar amploarea efortului nu este singurul factor care trebuie luat în considerare. Este nevoie de consecvență și perseverență. Este necesară concentrarea. Obiceiul de a îndeplini sarcini, de a nu sări de la unul la altul și de a lăsa munca nefăcută, este esențial. Eforturile făcute fără tragere de inimă nu dau roade. Imaginează-ți o clasă săptămânală pentru educația spirituală a copiilor. Învățătorul trebuie să dedice un anumit număr de ore pentru pregătirea fiecărei lecții, să rămână în totalitate concentrat pe toată durata sa pe a ajuta elevii să înțeleagă conținutul lecției, să viziteze periodic părinții copiilor și să urmărească progresul individual, săptămână după săptămână. Care este soarta unei clase al cărei învățător se pregătește doar ocazional, oprește lecția mai devreme și brusc când este obosit și nu reușește să aloce timpul necesar pentru a se gândi la fiecare copil

și a discuta despre progresele sale cu părinții? Și ce se întâmplă dacă lecția este pur și simplu anulată ori de câte ori profesorul dorește să respecte o altă obligație, să zicem, de a fi cu un prieten care este în vizită din afara orașului?

Aceste câteva remarci sunt pentru a ne convinge că trebuie să acordăm atenție atât cantității, cât și calității efortului pe care îl solicită fiecare acțiune întreprinsă. Acest lucru este valabil nu numai pentru actele de servire în care ne angajăm, el se aplică în mod egal propriei noastre dezvoltări. Chiar și obiceiurile spirituale pe care le-am analizat în prima carte a acestei serii – să ne rugăm în mod regulat, să citim Scrierile în fiecare zi, să ne gândim cum să ne conducem viața în conformitate cu învățăturile, să participăm din toată inima la întâlnirile devoționale – depind de efortul continuu. Mai jos sunt o serie de afirmații legate de efort. A decide care dintre acestea sunt adevărate vă va ajuta să reflectați în continuare asupra acestei chestiuni:

- _____ Dacă ești deștept, nu trebuie să muncești din greu.
- _____ De ce să mergi pe drumul lung? Caută întotdeauna o scurtătură.
- _____ Fără durere nu ai niciun câștig.
- _____ Dacă ai vise mărețe, dorințele ți se vor împlini.
- _____ Cu cât premiul este mai mare, cu atât mai mare efortul.
- _____ Cu cât efortul este mai mare, cu atât este mai dulce recompensa.
- _____ Dacă nu reușești de la început, încearcă din nou.
- _____ De ce să lucrezi când îi poți determina pe alții să o facă pentru tine?
- _____ Dacă este nevoie de prea mult efort, atunci nu este merit să fie.
- _____ Pașii mici – mulți și consecvenți – pot parcurge un drum lung.
- _____ Nimic demn de avut nu vine cu ușurință.
- _____ Excelența necesită o dedicație din toată inima.
- _____ Călătoria de o mie de mile începe cu un singur pas.
- _____ Supraviețuirea nu este suficientă.
- _____ Nu așteptați doar să vi se întâmple lucruri; căutați să le realizați.
- _____ Succesul este o chestiune de noroc.
- _____ Nu ne vom atinge dublul scop prin minune.
- _____ Trebuie să ne facem zilnic un examen de conștiință.

Mergem pe calea servirii, străduindu-ne să ne realizăm propria creștere spirituală și intelectuală și să contribuim la transformarea societății. Este clar că urmărirea acestui dublu scop necesită mult efort din partea noastră. Bahá'u'lláh ne spune:

„Creatorul incomparabil a creat toți oamenii din aceeași substanță și a înălțat realitatea lor deasupra celorlalte creaturi ale Sale. De aceea succesul sau eșecul, câștigul sau pierderea depind în mod necesar de strădania omului. Cu cât se străduiește mai mult, cu atât va fi mai mare progresul său.”¹⁹

Puteți memora fragmentul de mai sus dacă nu ați făcut deja acest lucru.

SECȚIUNEA 9

Pentru a putea obține bucurie din servire, ar trebui să alimentăm anumite atitudini în noi înșine. De exemplu, trebuie să fim recunoscători pentru darul de a servi pe care Dumnezeu ni l-a acordat; este de neimaginat să credem că Îi facem o favoare lui Dumnezeu atunci când servim Cauza Lui. De asemenea, trebuie să învățăm să evităm pesimismul și să abordăm viața cu o viziune optimistă asupra lumii. Obstacolele pe calea serviciului pot fi transformate în pietre de temelie pentru a continua progresul. Chiar și printre dificultăți, privim cu ochii credinței spre viitor. Următoarele cuvinte ale lui ‘Abdu’l-Bahá indică speranța și optimismul care ar trebui să caracterizeze eforturile noastre:

„La început, oricât de mică este sămânța, în cele din urmă ajunge un copac puternic. Nu vă uitați la sămânță, ci uitați-vă la arbore și florile și frunzele și fructele sale.”²⁰

„Cunoașteți apoi importanța vitală a acestei mici semințe pe care adevăratul Fermier a semănat-o, cu mâinile milei Sale, în câmpiile arate ale Domnului și a udat-o cu ploaia darurilor și binecuvântărilor, iar acum o hrănește la lumina și căldura Luceafărului Adevăratului.”²¹

„Când vedeți un copac care crește și se dezvoltă, fiți plin de speranță cu privire la rezultatul acestuia. Va înflori și va da roade în cele din urmă. Dacă vedeți lemn uscat sau copaci bătrâni, nu există nicio speranță de rod.”²²

„De aceea trebuie ca cei dragi lui Dumnezeu, neobosiți, cu apele străduințelor lor, să îngrijească, să hrănească și să cultive acest pom al speranței.”²³

„Dacă inima se întoarce de la binecuvântările oferite de Dumnezeu, cum poate spera că va fi fericită? Dacă nu-și pune nădejdea și încrederea în Mila lui Dumnezeu, cum poate găsi odihnă?”²⁴

Pentru a reflecta asupra fragmentelor de mai sus, completați următoarele fraze:

1. La început, oricât de mică este sămânța, în cele din urmă _____
_____ .
2. Nu ar trebui să ne uităm la cât de mică este sămânța, ci la _____
_____ .
3. Ar trebui să recunoaștem, deci, importanța acestei mici semințe pe care Dumnezeu _____ , cu mâinile milei Sale, _____

_____ .
4. Când vedem un copac care crește și se dezvoltă, ar trebui să fim _____
_____ .
5. Când vedem un copac care crește și se dezvoltă, ar trebui să avem speranța că ____

_____ .
6. Cu apele străduințelor noastre, ar trebui _____

_____ .
7. Dacă inima se întoarce de la binecuvântările oferite de Dumnezeu, _____
_____ ?
8. Dacă inima nu își pune nădejdea și încrederea în Mila lui Dumnezeu, _____
_____ ?

Acum, reflectați pentru o clipă: sunteți de acord că spiritul nostru vesel și plin de speranță combinat cu o postură de umilă recunoștință este o sursă de bucurie pentru ceilalți? De asemenea, să ne amintim întotdeauna că atunci când servim Cauza, purtăm vestea bună a sosirii unei noi Zile, Ziua unirii omenirii. Fie ca aceste cuvinte ale lui Bahá'u'lláh să răsune în inimile noastre:

„Fericiți sunt cei care acționează; fericiți sunt cei care înțeleg; fericit e acela care a aderat la adevăr, detașat de tot ce este în ceruri și de tot ce este pe pământ.”²⁵

BIBLIOGRAFIE

1. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, CLIII.
2. Ibid., CXXXII.
3. Bahá'u'lláh, *Cuvinte tainice*, arabă, nr. 2.
4. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, CVI.
5. Ibid., CIX.
6. Bahá'u'lláh, în *Women: Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá, Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compilat de Departamentul de Cercetare al Casei Universale a Dreptății (Wilmette: tipărit de Bahá'í Publishing Trust, 1986, 1997), nr. 53, p. 26.
7. *Cuvinte tainice*, arabă, nr. 11.
8. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, CLIII.
9. Ibid., CXXIX.
10. Ibid., XLIII.
11. Dintr-o cuvântare din 19 noiembrie 1911, publicată în *Cuvântări la Paris* nr. 32.
12. *Cuvinte tainice*, persană nr. 12.
13. Ibid., persană nr. 14.
14. Ibid., arabă, nr. 15.
15. Ibid., persană nr. 32.
16. Bahá'u'lláh, în *The Bahá'í World: Volume One, 1925–1926* (Wilmette: tipărit de Bahá'í Publishing Trust, 1926, 1980), p. 42.
17. *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh* (Haifa: Centrul Mondial Bahá'í, 2018), nr. 2.12, p. 17.
18. *Tabletele Planului Divin: Revelate de 'Abdu'l-Bahá bahá'ilor din America de Nord* (București: tipărit de Editura Bahá'í, 2016), nr. 13, p. 100.
19. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, XXXIV.
20. *Selecțiuni din Scrierile lui 'Abdu'l-Bahá*, nr. 40.
21. Ibid., nr. 40.
22. Dintr-o cuvântare din 11 mai 1912, publicată în *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), par. 2, p. 153.

23. *Selecțiuni din Scrierile lui 'Abdu'l-Bahá*, nr. 206.
24. Dintr-o cuvântare ținută de 'Abdu'l-Bahá din 21 noiembrie 1911, publicată în *Cuvântări la Paris*, nr. 34.
25. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: tipărit de Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016), p. 139.

Conversații înălțătoare

Scop

Să dobândim capacitatea de a introduce
principii spirituale într-o conversație

SECȚIUNEA 1

În prima unitate a acestei cărți, am vorbit despre bucuria nemăsurată pe care o obținem din actul împărtășirii Cuvântului lui Dumnezeu cu ceilalți. Pe măsură ce parcurgem calea servirii, ne apar numeroase ocazii de a discuta cu prietenii și cunoscuții noștri ideile pe care le culegem din Revelația lui Bahá'u'lláh. Printre cele mai necesare abilități pe care trebuie să ni le dezvoltăm cu toții, sunt cele care ne permit să contribuim la o conversație semnificativă și înălțătoare. Scopul acestei unități și a următoarei este să vă ajute în acest sens. Aici vă veți preocupa cum să ridicați nivelul conversației, referindu-vă la principiile spirituale, atunci când ocazia o cere. În următoarea unitate, vă veți gândi cum să inițiați și să susțineți o serie de conversații pe anumite teme ca parte a unui efort sistematic de a construi o comunitate vibrantă în satul sau cartierul vostru.

Ceea ce vom face în secțiunile următoare este să analizăm o serie de afirmații cu privire la diferite subiecte care, deși nu sunt citate exacte, se bazează pe discuții și Tablete ale lui 'Abdu'l-Bahá și includ multe dintre frazele pe care le-a folosit El. Trebuie să citiți fiecare afirmație de mai multe ori, să identificați succesiunea ideilor și pe rând împreună cu ceilalți membri ai grupului să le spuneți cu voce tare până când le puteți exprima în mod natural. Acest exercițiu vă va ajuta să vă pregătiți să vorbiți cu ușurință atunci când vi se pare potrivit să vă bazați pe învățăturile Credinței pentru a avansa o discuție.

Veți continua în această unitate, desigur, să memorați fragmente din Scrieri, deoarece acestea au o putere specială care pătrunde în inima omului și, atunci când sunt țesute în discursul vostru, vor avea un efect profund asupra ascultătorului. Totuși, citarea din Scrieri într-o conversație necesită înțelepciune. Ceea ce este necesar este moderația, echilibrul între a cita direct din Scrieri și a folosi propriile cuvinte pentru a explica învățăturile Credinței. Pentru a atinge acest echilibru, trebuie să alocați mult timp și energie studiului Scrierilor și să le permiteți să vă modeleze gândurile și sentimentele.

SECȚIUNEA 2

Prima afirmație pe care vi se cere să o studiați se referă la nevoia umanității de a avea un Educator.

Când examinăm existența, observăm că regnurile mineral, vegetal, animal și uman, absolut toate au nevoie de un educator. O grădină are nevoie de un grădinar. Pentru a produce o recoltă abundentă, terenul are nevoie de un fermier. Dacă un om este lăsat singur în pustie, el va prelua căile animalului. Dacă este educat, poate atinge cele mai mari culmi ale realizării. Dacă nu ar fi educatorii, nu ar exista civilizație.

Educația este de trei feluri: materială, umană și spirituală. Educația materială este preocupată de dezvoltarea corpului. Educația umană este despre civilizație și progres. Se ocupă de guvernare, ordine socială, bunăstare umană, comerț și industrie, arte și științe, descoperiri importante și mari sarcini. Educația spirituală constă în dobândirea perfecțiunilor divine. Aceasta este adevărata

educație, deoarece prin ajutorul său se dezvoltă natura spirituală, natura superioară a ființei umane.

Pentru a progresa, omenirea are nevoie de un educator care are o autoritate clară ca educator material, uman și spiritual. Dacă cineva ar spune: „Sunt înzestrat cu o mare inteligență și nu am nevoie de un astfel de educator”, el ar nega evidența. Ar fi ca un copil care spune: „Nu am nevoie de educație; voi acționa în funcție de propria mea gândire și inteligență și voi atinge excelența de unul singur.”

Omenirea a avut întotdeauna nevoie de un educator desăvârșit, care să o poată ajuta să organizeze chestiuni legate de hrănirea și sănătatea corpului, să o poată inspira să avanseze în cunoaștere, invenție și descoperire și, cel mai important, să însuflească în ea viața spiritului. Nicio ființă umană obișnuită nu este capabilă să îndeplinească aceste sarcini formidabile. Numai Manifestările lui Dumnezeu au puterea de a le îndeplini. Acestea sunt Suflete alese care sunt trimise de Dumnezeu din când în când pentru a fi Educatorii universali ai umanității.

1. Citiți afirmațiile de mai multe ori în grupul vostru și ajutați-vă unii pe alții să învățați bine conținutul acestora. Ar trebui să vă puneți reciproc întrebări legate de ideile prezentate și să exersați exprimarea lor naturală și ușoară.
2. Apoi, discutați în grupul vostru cum ideile pe care ați învățat să le articulați aici ar putea fi introduse într-o conversație. Evident, nu veți spune brusc prietenilor că educația este de trei feluri. Merită, deci, să vă gândiți la tipurile de interacțiuni în care ideile de mai sus s-ar dovedi relevante. Poate că problema în discuție este declinul moral al societății sau cum să lucrăm pentru îmbunătățirea lumii. Reflectați asupra diverselor conversații în care vă angajați cu prietenii, membrii familiei și cunoscuții. Printre problemele care le ocupă mintea, există vreunul care s-ar da dea unei discuții în jurul ideilor din această declarație?

3. Întrebările apar adesea în conversații despre subiecte precum cel pe care tocmai l-ați studiat. Ce ați răspunde dacă cineva v-ar întreba: „Care sunt unii dintre acești Educatori despre care vorbiți?”

4. Mai jos sunt câteva citate din Scrierile lui Bahá'u'lláh legate de nevoia umanității de a avea un Educator. Reflectați asupra lor și memorați cel puțin unul. În acest fel, veți putea insera pasaje din Scrieri în discursul vostru atunci când este cazul.

„Toți oamenii au fost creați pentru a duce mai departe o civilizație în continuu progres.”¹

„Scopul singurului Dumnezeu adevărat, înălțată fie slava Sa, atunci când S-a revelat oamenilor, a fost de a dezvălui acele nestemate ce zac ascunse în mina sinelui lor adevărat și lăuntric.”²

„Scopul lui Dumnezeu în trimiterea Profeților Săi către oameni este unul dublu. Primul este de a elibera copiii oamenilor din întunericul ignoranței și de a-i călăuzi spre lumina adevăratei înțelegeri. Cel de-al doilea este de a asigura pacea și liniștea omenirii și de a-i oferi toate mijloacele prin care acestea pot fi realizate.”³

„Oamenii, în orice moment și în orice situație, au nevoie de cineva care să-i îndemne, să-i călăuzească, să-i instruiască și să-i învețe.”⁴

SECȚIUNEA 3

Următoarele paragrafe descriu modul în care Dumnezeu poate fi cunoscut doar prin Manifestările Sale și vă va fi de ajutor atunci când vorbiți cu prietenii:

Luați în considerare universul infinit. Este posibil să fi putut fi creat fără un Creator? Sau că realitatea Creatorului ar putea fi cuprinsă vreodată de ceea ce a creat El? Dacă observăm întreaga creație, vedem că orice este inferior nu este capabil să înțeleagă puterea a ceea ce este superior. Deci piatra și arborele, oricât de mult ar putea evolua, nu își pot imagina niciodată puterile vederii și auzului. Animalul nu poate înțelege niciodată realitatea ființei umane și nu poate deveni conștient de puterile spiritului uman. Prin urmare, cum putem noi, cei creați, să înțelegem realitatea Creatorului nostru?

Deși înțelegerea noastră nu poate ajunge niciodată la Dumnezeu, nu suntem privați să-L cunoaștem. Din când în când apare pe pământ o Ființă specială care este Manifestarea lui Dumnezeu. Toată perfecțiunea, mărinimia și splendoarea care îi aparțin lui Dumnezeu sunt vizibile în aceste Manifestări Sfinte, ca razele soarelui care apar într-o oglindă clară, lustruită. A spune că oglinda reflectă soarele nu înseamnă că soarele a coborât din înălțimile sale și a devenit încorporat în oglindă. La fel, Dumnezeu nu coboară din cerul sfințeniei pe acest plan al existenței. Ceea ce vrea să însemne: Tot ceea ce omenirea știe, învață și înțelege despre numele, calitățile și perfecțiunile lui Dumnezeu se referă la Sfintele Sale Manifestări.

1. După ce ați citit această expunere de mai multe ori în grup și ați răspuns la întrebările adresate unul altuia cu privire la conținutul său, ar trebui să exersați spunând ideile cu ușurință.
2. Acum discutați în grupul vostru cum ați putea aduce într-o conversație în mod natural ideile pe care le-ați învățat aici. Acest lucru s-ar putea face cu ușurință, de exemplu, într-o discuție despre existența lui Dumnezeu sau scopul vieții. Care sunt

alte subiecte și întrebări ridicate în conversația cu familia și prietenii voștri care v-ar oferi posibilitatea de a împărtăși aceste idei?

3. Să presupunem că, într-o conversație cu prietenii voștri, aveți ocazia să introduceți ideile pe care tocmai le-ați studiat. Cum ați răspunde dacă unul dintre ei v-ar adresa următoarea întrebare: „Care sunt unele dintre lucrurile pe care le știm despre Dumnezeu prin Manifestările Sale?”

4. Puteți să memorați unul sau mai multe dintre următoarele pasaje din Scrierile lui Bahá'u'lláh, astfel încât să le puteți cita atunci când vorbiți cu prietenii despre acest subiect:

„A-L cunoaște pe Cel Care este Originea tuturor lucrurilor și a ajunge la El nu este posibil decât prin a cunoaște și a ajunge la aceste Ființe luminoase care provin de la Soarele Adevărului.”⁵

„Manifestarea ca Persoană a fost dintotdeauna reprezentantul și purtătorul de cuvânt al lui Dumnezeu. El este, cu adevărat, Aurora celor mai desăvârșite Titluri ale lui Dumnezeu și Locul din care răsar Atributele Sale mărețe.”⁶

„Mai mult decât atât, fiți siguri că lucrările și faptele fiecăreia dintre aceste Manifestări ale lui Dumnezeu, ba chiar tot ce ține de ele și orice vor manifesta în viitor, toate sunt orânduite de Dumnezeu și sunt o reflectare a Voinței și Scopului Său.”⁷

SECȚIUNEA 4

Unicitatea religiei este un subiect de interes pentru mulți și următoarele idei vă vor ajuta în numeroase ocazii:

Trebuie să fim iubitori de lumină, indiferent din ce lampă apare. Trebuie să iubim trandafirul, indiferent în ce grădină înflorește. Trebuie să fim căutători de adevăr, indiferent din ce sursă provine. Atașarea de o lampă ne poate împiedica să apreciem lumina atunci când strălucește în alta. Căutând adevărul, trebuie

să ne eliberăm de noțiuni preconcepute și să renunțăm la prejudecățile noastre. Dacă cupa noastră este plină de sine, nu există loc în ea pentru apa vieții.

Religia este lumina lumii. Ne călăuzește pașii și ne deschide ușile fericirii nesfârșite. Când cercetăm învățăturile tuturor marilor religii, liberi fiind de restricțiile credințelor dogmatice și de imitația oarbă, ajungem să ne dăm seama că ele se sprijină pe același fundament. Toate dezvăluie cunoașterea lui Dumnezeu. Ele caută avansarea lumii umanității.

Există, desigur, diferențe între legile și reglementările sociale propagate de fiecare religie în funcție de cerințele de timp și loc. Dar, în esența lor, toate religiile sunt una. Ele cultivă credința, cunoașterea, certitudinea, dreptatea, evlavia, noblețea caracterului, a fi demn de încredere, iubirea de Dumnezeu și caritatea. Ele învață puritatea, detașarea, smerenia, îndurarea, răbdarea și constanța. Aceste virtuți umane sunt reluate în fiecare Dispensație.

Este regretabil faptul că, din cauza prejudecăților și a imitației oarbe, mulți nu sunt capabili să vadă unicitatea ce stă la baza religiei. Îndrumarea lui Dumnezeu către umanitate este adevăr, iar adevărul nu are diviziuni: este unul. Dacă cercetăm adevărul independent, lăsând deoparte noțiunile preconcepute, căutarea noastră va duce la unitate. Religia ar trebui să ne unească; trebuie să stabilească legături de dragoste între oameni. Dacă devine cauza dușmăniei și a dezbinării, este preferabilă absența sa.

1. La fel ca în secțiunea precedentă, ar trebui să citiți această expunere de mai multe ori în grupul vostru, să vă adresați reciproc întrebări legate de aceste idei și să exersați, exprimându-le bine.
2. Luați în considerare în grupul vostru cum ați putea împleni ideile pe care le-ați studiat într-o conversație, să zicem, despre conflictul religios, care este atât de des în mintea oamenilor. Dar s-ar putea să vă regăsiți și printre mai mulți prieteni care discută despre importanța investigării adevărului și a nu fi manipulat de propagandă. Gândiți-vă din nou la conversațiile recente cu prietenii și vecinii, colegii de muncă și cunoștințele. Care sunt unele probleme din mintea lor care ar beneficia de o discuție în jurul acestor idei?

3. Cum ați răspunde dacă, după ce ați împărtășit ideile de mai sus în conversație, cineva v-ar întreba: „Care sunt unele dintre adevărurile comune tuturor religiilor?”

4. Vă este sugerat să memorați unul sau două dintre următoarele pasaje din Scrierile lui Bahá'u'lláh:

„Nu există nicio urmă de îndoială că popoarele lumii, de orice rasă ori religie ar fi ele, își iau inspirația de la o singură Sursă cerească și sunt supuși unui singur Dumnezeu.”⁸

„Asociați-vă cu adepții tuturor religiilor într-un spirit de prietenie și camaraderie.”⁹

„Scopul fundamental care animă Credința lui Dumnezeu și Religia Sa este de a salvarda interesele și de a promova unitatea rasei umane...”¹⁰

„Religia lui Dumnezeu este pentru dragoste și unitate; nu faceți din ea cauză de dușmănie sau neînțelegere.”¹¹

SECȚIUNEA 5

Relația dintre știință și religie este următorul subiect pe care vi se cere să-l studiați.

Religia trebuie să fie în conformitate cu știința. Dumnezeu ne-a înzestrat cu rațiune pentru a putea percepe ceea ce este adevărat. Știința și religia sunt ambele așteptate să respecte standardele rațiunii. Prin urmare, ar trebui să fie de acord una cu cealaltă. Acestea sunt cele două aripi pe care inteligența umană poate urca la înălțimi mari, cele două aripi cu care omenirea poate zbura. O aripă nu este suficientă.

Știința este o dăruire a lui Dumnezeu. Descoperă legile lumii fizice și ne permite să depășim limitările pe care natura ni le-a impus. Cu ajutorul instrumentelor științifice, vedem lucrurile invizibile cu ochiul liber și comunicăm pe distanțe mari într-o clipă. Știința unește prezentul și trecutul și pătrunde în misterele viitorului. Progresul unui popor depinde de realizările științifice.

Religia lui Dumnezeu este promotorul adevărului, susținătorul cunoașterii și civilizatorul rasei umane. Fără religie, știința devine un instrument pentru a avansa materialismul, ducând în cele din urmă la deznădejde. Când religia se opune științei, ea devine simplă superstiție. Dacă religia și știința merg împreună în armonie, o mare parte din ura și amărăciunea care aduc acum nenorocirea omenirii se vor sfârși.

1. Ca întotdeauna, citiți afirmațiile de mai multe ori în grupul vostru, paragraf cu paragraf, și adresați-vă reciproc întrebări până când ați învățat conținutul suficient de bine pentru a-l exprima în mod natural.
2. Cum ați răspunde cuiva care a spus următoarele: „Religia este un lucru din trecut; știința va rezolva toate problemele omenirii.” V-ar fi de ajutor să clarificați că religia nu este același lucru cu superstiția, dar devine așa fără știință și că știința

fără religie duce la disperare născută din materialism? Ați putea să dați exemple despre cum se întâmplă acest lucru?

3. Vă este sugerat să memorați unul sau mai multe dintre următoarele pasaje din Scrierile lui Bahá'u'lláh:

„Primul și cel mai important dintre aceste favoruri pe care Cel Atotputernic i l-a acordat omului este darul rațiunii... Acest dar îi dă omului putința de a discerne adevărul în toate lucrurile, îl călăuzește spre ce este drept și îl ajută să descopere tainele creației.”¹²

„Privește lumea și meditează o vreme asupra ei. Ea îți dezvăluie în fața ochilor cartea sa proprie și revelează ceea ce Pana Domnului tău, Plăsmuitorul, Cel Atotinformant, a întipărit în ea.”¹³

„Cunoașterea este asemenea aripilor pentru viața omului și o scară pentru înălțarea lui. Dobândirea ei este necesară tuturor.”¹⁴

SECȚIUNEA 6

Unicitatea omenirii este un subiect care rezonază în inimile oamenilor de pretutindeni astăzi și mulți se vor bucura să discute cu voi ideile prezentate mai jos.

O grădină în care flori de multe culori și parfumuri cresc una lângă alta este plăcută ochiului. Și, deși diferită, fiecare floare este reîmprospătată de aceeași ploaie și primește căldura unui soare. Acest lucru este valabil și pentru umanitate. Este alcătuită din multe rase și culori. Dar toate provin de la același Dumnezeu și toate au aceeași origine. Diversitatea în familia umană ar trebui să fie o sursă de armonie, așa cum este în muzică, unde diferite note se amestecă pentru a face un acord perfect.

Unitatea este necesară existenței. Iubirea este însăși cauza vieții. În lumea materială, elementele tuturor lucrurilor sunt ținute împreună de legea atracției. Legea atracției reunește anumite elemente sub forma unei frumoase flori. Dar când această atracție este luată, floarea se va descompune și va înceta să mai existe. Așa este și cu omenirea. Atracția, armonia și unitatea sunt forțele care țin omenirea unită.

Bahá'u'lláh a făcut un plan pentru unirea tuturor popoarelor lumii. Ar trebui să depunem toate eforturile pentru a-i atrage în acest cerc al unității. Când întâlnim

oameni de rase, naționalități, religii și opinii diferite de ale noastre, nu ar trebui să permitem ca aceste diferențe să devină bariere între noi. Ar trebui să ne gândim la ei ca la trandafiri de diferite culori care cresc în frumoasa grădină a omenirii și să ne bucurăm că suntem printre ei.

1. După ce ați studiat afirmațiile de mai sus, așa cum ați făcut și cu cele precedente, gândiți-vă la numeroasele conversații care se desfășoară în jurul vostru. Care sunt unele dintre problemele din mintea oamenilor care ar deschide posibilitatea de a le împărtăși aceste idei?

2. O conversație despre unitatea omenirii poate duce la o discuție despre importanța unității în propria comunitate. Puteți spune câteva cuvinte despre modul în care fiecare dintre noi poate contribui la aceasta?

3. Puteți să memorați unul sau mai multe dintre următoarele citate, astfel încât să puteți face referire la ele atunci când vorbiți despre acest subiect cu prietenii:

„Tabernacolul unității a fost înălțat, nu vă priviți unii pe alții ca niște străini. Sunteți roadele unui singur copac și frunzele unei singure ramuri.”¹⁵

„Atât de puternică este lumina unității, încât poate lumina întreg pământul.”¹⁶

„Îndreptați-vă chipurile către unitate și lăsați strălucirea luminii ei să radieze asupra voastră. Adunați-vă laolaltă și, de dragul lui Dumnezeu, hotărâți să smulgeți din rădăcini orice este izvor de ceartă printre voi.”¹⁷

„Se cuvine ca omul să adere cu perseverență la ceea ce va promova prietenia, bunătatea și unitatea.”¹⁸

SECȚIUNEA 7

Următoarea expunere vă va ajuta să contribuiți la discuțiile pe tema dreptății, un subiect de mare îngrijorare pentru majoritatea oamenilor:

Diferența de capacitate a indivizilor este fundamentală pentru existența umană.

Prin urmare, nu este posibil ca toți oamenii să fie egali în toate privințele. Cu toate acestea, treburile umane, în întregime, ar trebui să fie guvernate de principiul dreptății. Dreptatea trebuie să fie sacră și drepturile fiecărei persoane trebuie să fie protejate.

Dreptatea nu este limitată; este o calitate universală. Trebuie să funcționeze în toate departamentele vieții umane. Fiecare membru al societății ar trebui să se bucure de beneficiile civilizației, deoarece toți aparținem corpului umanității. Dacă un membru al acestui corp este în chin sau suferință, toți ceilalți membri suferă inevitabil. Cum poate unul să fie afectat și ceilalți să fie în largul lor? Societății de astăzi îi lipsește reciprocitatea și simetria necesară; nu este bine aranjată. Sunt necesare legi și principii care să asigure bunăstarea și fericirea întregii familii umane.

Dreptatea este stabilită pe pilonii recompensei și pedepsei. Guvernele conduse de cei fără credință, fără teamă de răzbunare Divină, vor executa legi nedrepte. Speranța pentru recompensă și teama de pedeapsă sunt necesare pentru a preveni opresiunea. Legiuitorii și administratorii legilor trebuie să fie conștienți de consecințele spirituale ale deciziilor lor. Conducătorii care cred că consecințele acțiunilor lor îi vor urma dincolo de această viață pământească și care știu că judecățile lor vor fi cântărite în echilibrul dreptății Divine vor evita cu siguranță tirania și asuprirea.

1. Odată ce ați învățat să exprimați ideile de mai sus în mod natural, luați în considerare ce subiecte de conversație ar beneficia de pe urma perspectivelor oferite de acestea.

2. Cum ați răspunde cuiva care crede că nedreptatea nu se va termina niciodată?

3. Mai jos sunt câteva citate din Scrierile lui Bahá'u'lláh legate de dreptate pe care sunteți încurajați să le memorați.

„Lumina oamenilor este Dreptatea. Nu o stingeți cu vânturile potrivnice ale opresiunii și tiraniei. Scopul dreptății este apariția unității printre oameni.”¹⁹

„Nimic nu radiază mai frumos, decât dreptatea. Organizarea lumii și liniștea omenirii depind de ea.”²⁰

„Dreptatea este aceea care educă lumea, căci ea se sprijină pe doi stâlpi, răsplată și pedeapsă. Acești doi stâlpi sunt izvoarele vieții în lume.”²¹

SECȚIUNEA 8

Decalajul dintre bogați și săraci se mărește cu fiecare zi care trece, iar expunerea de mai jos vă va ajuta să discutați cu prietenii pe această temă și subiecte conexe.

Astăzi, din cauza lipsei de reciprocitate și a relațiilor armonioase, unii membri ai societății sunt mulțumiți, trăind în mare confort și lux, în timp ce alții au nevoie de hrană și adăpost. Unii sunt extrem de bogați, iar alții trăiesc în extremă sărăcie.

Legile societății trebuie formulate și aplicate în așa fel încât să nu fie posibil ca doar câțiva să adune bogăție excesivă și ca alții să fie complet lipsiți de ea. Aceasta nu înseamnă că toți trebuie să fie egali, deoarece diferențele de grad și capacitate sunt inerente creației. Dar îmbogățirea în exces condamnabilă însoțită de sărăcia demoralizantă pot fi abolite. Dacă este bine ca un capitalist să posede o avere, este la fel de just ca lucrătorul să aibă un mijloc suficient de existență. Când vom vedea sărăcia extremă, undeva vom găsi tiranie.

Esența problemei este că dreptatea Divină trebuie să se manifeste în condițiile umane. Fundamentele întregii condiții economice sunt divine în natură și sunt asociate cu lumea inimii și a spiritului. Bogații trebuie să dea din abundența lor; ei trebuie să-și înmoaie inimile și să-și cultive o inteligență plină de compasiune. Inimile trebuie să fie atât de cimentate împreună, dragostea trebuie să devină atât de dominantă încât cei bogați vor lua cu bunăvoință măsuri pentru a stabili permanent ajustări economice. Ei înșiși trebuie să-și dea seama că nu este nici drept și nici legal să posede o bogăție mare în timp ce în comunitate există o sărăcie extremă. În acest fel, vor da de bunăvoie din averea lor, păstrând în același timp cât le va permite să trăiască confortabil.

1. Citiți în întregime expunerea și studiați-o în grupul vostru în mod obișnuit. Există multe probleme în mintea oamenilor care se referă la bogăție și sărăcie – ocuparea forței de muncă, salarii, locuințe, pentru a numi câteva. Vă puteți gândi la alte subiecte a căror discuție ar beneficia de ideile cuprinse în aceste afirmații?

2. Ce ați răspunde dacă cineva care v-a auzit menționând ideile de mai sus v-ar întreba următoarele: „Spui că bogații vor ajunge să înțeleagă și să sprijine legile fiscale stricte și vor plăti de bunăvoie ceea ce ar trebui cu adevărat? Ce te face să crezi că acest lucru este posibil?”

3. Vă este sugerat să memorați unul sau două din aceste citate din Scrierile lui Bahá'u'lláh:

„... voi trebuie să dați roade bune și minunate, de care atât voi cât și alții să poată profita. Deci se cuvine ca fiecare să practice un meșteșug sau o meserie, căci într-aceasta stă secretul bogăției, o, oameni cu înțelegere!”²²

„Dacă îți vei întoarce ochii spre milostivire, renunță la lucrurile care-ți aduc ție câștig și apleacă-te spre lucrurile din care va câștiga omenirea. Iar dacă îți vei întoarce ochii spre dreptate, nutrește pentru aproapele tău ceea ce nutrești pentru tine.”²³

„Binecuvântat este cel care îi dă întâietate fratelui său.”²⁴

„Nicio faptă bună nu a fost sau va fi vreodată pierdută, căci actele de caritate sunt comori păstrate la Dumnezeu pentru beneficiul celor care le practică.”²⁵

„... fiți cu băgare de seamă să nu depășiți limitele moderației și să fiți socotiți printre cei risipitori.”²⁶

SECȚIUNEA 9

Mai jos sunt câteva idei care vă vor ajuta să participați la discuții pe tema prejudecăților.

Prejudecățile în toate formele lor – religioase, rasiale, de gen, etnice, economice – distrug edificiul umanității și se opun poruncilor lui Dumnezeu. De mii de ani omenirea a suferit de război și vărsare de sânge stimulate de una sau alta dintre aceste prejudecăți. Atâta timp cât persistă, umanitatea nu va avea odihnă.

Dumnezeu Și-a trimis Profetii cu singurul scop de a crea dragoste și unitate. Toate Cărțile cerești sunt cuvântul scris al iubirii. Dacă se dovedesc a fi cauza înstrăinării, au devenit neroditoare. Prin urmare, prejudecățile religioase se opun în special voinței și poruncii lui Dumnezeu.

Prejudecățile naționale sunt complet nejustificate. Pământul este un singur pământ, o țară. Liniile și granițele care separă națiunile sunt imaginare; nu au fost create de Dumnezeu. Oamenii declară că un râu este o linie de hotar între două țări, dând fiecărei părți un nume, în timp ce râul a fost creat pentru ambele și este o arteră naturală pentru toți. Nu imaginația și ignoranța îi împing pe oameni să facă din recompensele vieții cauza războiului și a distrugerii?

Prejudecățile rasiale nu sunt altceva decât superstiție. Culoarea pielii unei persoane este doar rezultatul adaptărilor strămoșilor săi de-a lungul timpului la climă și mediu. Caracterul este adevăratul criteriu al umanității. Excelența nu depinde de rasă și culoare. Credința, puritatea inimii, faptele bune și vorbirea demnă de laudă sunt ceea ce este acceptabil la pragul lui Dumnezeu.

Pentru cea mai lungă perioadă de timp, femeile au fost făcute subordonate bărbaților și nedreptățite. Distincția dintre bărbat și femeie este o cerință a lumii fizice; în lumea spiritului sunt egali. În opinia lui Dumnezeu, nu există nicio distincție în ceea ce privește bărbatul și femeia. Toată omenirea a fost înzestrată de El cu inteligență și percepție. Toți au capacitatea de a dobândi virtuți. Astăzi nu există nicio circumstanță în care sexul unei persoane să ofere motive pentru exercitarea discriminării.

Conform cuvintelor Vechiului Testament, Dumnezeu a spus: „Să facem om după chipul și asemănarea noastră”. Acest lucru se aplică în mod clar și femeilor. Ființa umană a fost creată după chipul lui Dumnezeu; adică virtuțile divine sunt reflectate și revelate în realitatea umană. Acest lucru este valabil pentru întreaga omenire. Cât de complet irațional este să pretinzi că numai cei de o culoare, etnie sau naționalitate au fost creați după asemănarea lui Dumnezeu. Cât de absurd este să insinuezi că numai cei bogați au fost făcuți după chipul Său sau să gândești că un criteriu pentru apropierea de Dumnezeu este o poziție înaltă în societate. Omenirea nu poate atinge iluminarea decât prin abandonarea prejudecăților și dobândirea eticii Împărăției.

1. Studiați această expunere așa cum ați făcut-o și cu cele anterioare și apoi gândiți-vă la câteva provocări pe care prietenii și vecinii voștri le-au adus în conversație care cer eliminarea prejudecăților.

2. Ce ați răspunde dacă cineva care v-a auzit împărtășind ideile de mai sus v-ar întreba: „Putem avea prejudecăți și nu le știm?”

3. S-ar putea să aveți ocazia să includeți în discuțiile despre aceste idei unul sau altul din următoarele citate din Scrierile lui Bahá'u'lláh:

„Pământul este o singură țară și oamenii sunt cetățenii ei.”²⁷

„Toate vlăstarele lumii au apărut dintr-un singur Copac și toate picăturile dintr-un singur Ocean și toate ființele își datorează existența unei singure Ființe.”²⁸

„Numai acela care astăzi își consacră viața slujirii întregii rase umane este într-adevăr om.”²⁹

„Lumina unui bun caracter întrece lumina și strălucirea soarelui.”³⁰

„Natura distinsă a omului nu stă în podoabe sau bogăție, ci mai degrabă în comportament virtuos și înțelegere adevărată.”³¹

„Să dea Dumnezeu să fiți cu bunăvoință ajutați în orice situație să zdrobiți idolii superstiției și să sfâșiați vălurile închipuirilor omenești.”³²

„Dintre toți oamenii, cel mai nesocotit este acela care discută fără rost și caută să se ridice deasupra fratelui său.”³³

SECȚIUNEA 10

Când conversați cu prietenii, veți putea deseori să vă bazați pe ideile din următoarea expunere despre egalitatea bărbaților și femeilor:

Soarele fizic, prin lumina și căldura sa, dezvăluie realitatea tuturor lucrurilor de pe pământ. Fructul ascuns în copac apare pe ramurile sale ca răspuns la puterea soarelui. La fel, Soarele Adevărului, strălucind în plină splendoare pe cerul spiritual, scoate la lumină realități care nu erau evidente în trecut. De aceea, în această epocă, principiul egalității bărbaților și femeilor a fost pe deplin recunoscut și este acum un fapt stabilit.

Bahá'u'lláh a afirmat în termenii cei mai clari că în ochii lui Dumnezeu nu există nicio distincție între bărbați și femei. Condiția inegalității care a existat de-a lungul veacurilor nu este rezultatul superiorității bărbaților; pur și simplu, femeilor nu li s-a oferit aceeași oportunitate de a-și dezvolta toate potențialele. Cu toate acestea, în ciuda prejudecăților împotriva lor, istoria consemnează viețile a numeroase femei care au împlinit cele mai mari realizări.

O astfel de femeie a fost poetesa persană, Tâhîrih. S-a născut la începutul anilor 1800 într-o țară în care femeile erau în întregime subordonate bărbaților. Ea a fost prima femeie care a acceptat adevărul noii Revelații a lui Dumnezeu. De vreme ce a fost martoră la zorii unei noi zile, a devenit convinsă că a sosit momentul ca realitatea egalității bărbaților și femeilor să fie recunoscută. Ea și-a dedicat energia proclamării acestui adevăr. Cunoașterea și elocvența ei i-au descumpănit pe cei mai învățați bărbați ai timpului ei. Deși toate forțele unui rege asupritor și ale unui cler ignorant și mândru erau împotriva ei, nicio clipă nu a ezitat să afirme adevărul. Și până la urmă și-a dat viața pentru Cauza pe care o îmbrățișase atât de ferm.

A crede în ceea ce Dumnezeu nu a intenționat este ignoranță și superstiție. Astăzi femeilor ar trebui să li se ofere orice ocazie de a fi educate și de a-și asuma o poziție de egalitate cu bărbații în toate domeniile eforturilor umane. Până când egalitatea bărbaților și femeilor nu devine o realitate în această lume, așa cum este și în domeniul spiritual, progresul real al omenirii nu va fi posibil.

1. Ca întotdeauna, ar trebui să studiați această expunere în grupul vostru și să exersați spunând ideile conținute. Există conversații pe care le-ați avut recent cu prietenii voștri care ar fi beneficiat de perspectivele pe care aceasta le oferă? Care au fost problemele discutate?

2. Care sunt unele dintre credințele și atitudinile predominante în societatea actuală care vor trebui să se schimbe dacă femeile își asumează o poziție egală cu bărbații în toate domeniile de activitate?

3. Mai jos sunt câteva citate din Scrierile lui Bahá'u'lláh pe care poate v-ați dori să le memorați.

„Femeile și bărbații au fost și vor fi întotdeauna egali în fața lui Dumnezeu.”³⁴

„Voi nu știți de ce Noi v-am creat pe toți din aceeași țărână? Pentru ca nimeni să nu se considere pe sine mai presus decât celălalt.”³⁵

„În această Zi, Mâna harului divin a înlăturat toate distincțiile. Slujitorii lui Dumnezeu și servitoarele Sale sunt priviți în același plan.”³⁶

SECȚIUNEA 11

Expunerea finală pe care vi se cere să o studiați se referă la subiectul educației universale:

Promovarea educației este cea mai urgentă cerință a timpului nostru. Nicio națiune nu poate obține prosperitate decât dacă face din educație una dintre preocupările sale centrale. Motivul principal al declinului unui popor este lipsa accesului la cunoștințe.

Educația trebuie să înceapă din copilărie. Este de datoria unui tată și a unei

mame să facă tot posibilul pentru a-și educa copiii, pentru a le rafina caracterul în conformitate cu legile spirituale și morale și pentru a se asigura că sunt instruiți în arte și științe. Mamele sunt primele educatoare ale omenirii; își alăptează copiii la sânul cunoașterii. Fiecare copil trebuie educat; aceasta nu este o chestiune care poate fi neglijată. Dacă părinții sunt capabili să facă față cheltuielilor necesare, trebuie să facă acest lucru. În caz contrar, comunitatea trebuie să ofere mijloacele pentru educația copilului.

Educația ar trebui să dezvolte în fiecare ființă umană dorința de a atinge excelența. Ar trebui să ne îndrăgostim de perfecțiunea umană și să o urmărim cu pasiune. Ar trebui să aspirăm la distincție spirituală, să devenim cunoscuți pentru virtuțile lumii umane – pentru sinceritate, loialitate, servirea umanității, dragoste și dreptate. Trebuie să căutăm să ne distingem prin eforturile noastre de a promova pacea și unitatea și de a încuraja învățarea. Ghidarea oamenilor pe o astfel de cale este adevărata sarcină a educației.

1. După ce ați studiat aceste afirmații în grupul vostru, încercați să identificați unele dintre preocupările pe care prietenii voștri le au despre educație. Cum se adresează ideile de mai sus preocupărilor lor?

2. Vă este sugerat să memorați unul sau două din aceste citate din Scrierile lui Bahá'u'lláh:

„Nu este de dorit ca un om să rămână fără cunoștințe sau abilități, pentru că atunci nu este decât un copac sterp.”³⁷

„Închinați-vă mintea și voința educației popoarelor și neamurilor pământului...”³⁸

„Artele, meșteșugurile și științele înalță lumea ființei și contribuie la înălțarea acesteia.”³⁹

„Cu adevărat, cunoașterea este o adevărată comoară pentru om, dar și izvorul slavei, al mărinimiei, al bucuriei, al înălțării, al încurajării și veseliei sale.”⁴⁰

SECȚIUNEA 12

Pacea este o problemă în mintea tuturor. Instaurarea ei este urgentă și vitală. Acum, că v-ați gândit la principiile prezentate în declarațiile precedente, s-ar putea să vă fie de folos să reflectați la problema păcii universale.

Bineînțeles, depinde mult de guverne pentru a lua măsuri practice pentru a elimina războiul. Acordurile politice pentru soluționarea disputelor și reducerea armelor sunt esențiale pentru urmărirea păcii, la fel ca nenumărate forme de colaborare internațională între națiuni. Cu toate acestea, oricât de importante ar fi aceste măsuri, ele nu vor duce la pacea durabilă dacă principiile discutate anterior nu sunt stabilite în întreaga lume. Dacă oamenii nu învață să investigheze realitatea și să ajungă să-și dea seama că adevărul este unul, atunci, trebuie să ne întrebăm, nu vor persista oare animozitățile vechi? Toți avem aceeași origine. Dumnezeu ne veghează pe noi toți și ne învață pe toți prin Manifestările Sale. Învățăturile lor sunt clădite pe aceeași bază a iubirii și tovarășiei. Numai atunci când este recunoscută unitatea religiei, luptele religioase vor înceta și lumina religiei va lumina calea spre pace. Nu este oare necesar ca știința și religia să lucreze în armonie, trebuie să ne întrebăm mai departe, ca să risipim norii ignoranței și să demonstrăm falsitatea oricărei forme de prejudecăți, fiecare fiind o barieră puternică în calea păcii? Se poate construi o lume pașnică, este o altă întrebare de pus, dacă actuala disparitate excesivă dintre bogați și săraci nu este abordată în toate colțurile globului? Și, până când femeilor nu li se permite să se deplaseze în toate sferile eforturilor umane pe picior de egalitate cu bărbații, violența, care a caracterizat o parte atât de mare din istorie, nu va lăsa loc păcii și prosperității adevărate. Generațiile în creștere trebuie să fie educate universal în conformitate cu astfel de principii, altfel orice speranță de pace va fi spulberată. Puteți memora următoarele cuvinte ale lui Bahá'u'lláh, astfel încât să le puteți împărtăși cu alții preocupați de viitorul umanității:

„Bunăstarea omenirii, pacea și securitatea ei sunt posibile dacă și numai dacă unitatea ei este ferm stabilită.”⁴¹

BIBLIOGRAFIE

1. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, CIX.
2. Ibid., CXXXII.
3. Ibid., XXXIV.
4. *Tabletele lui Bahá'u'lláh: revelate după Kitáb-i-Aqdas* (București: tipărit de Editura Bahá'í, 2017), nr. 11.1, p. 155.
5. Bahá'u'lláh, *Kitáb-i-Íqán: Cartea Certitudinii*.
6. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, XXVIII.
7. Ibid., XXIV.
8. Ibid., CXI.
9. Ibid., XLIII.
10. Ibid., CX.
11. *Tabletele lui Bahá'u'lláh: revelate după Kitáb-i-Aqdas*, nr. 15.4, p. 212.
12. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, XCV.
13. *Tabletele lui Bahá'u'lláh: revelate după Kitáb-i-Aqdas*, nr. 9.13, p. 135.
14. Ibid., nr. 5.13, p. 49.
15. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, CXII.
16. Ibid., CXXXII.
17. Ibid., CXI.
18. *Tabletele lui Bahá'u'lláh: revelate după Kitáb-i-Aqdas*, nr. 7.20, p. 87.
19. Ibid., nr. 6.25, p. 64.
20. Bahá'u'lláh, citat de Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: tipărit de Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018), par. 42, p. 41.
21. *Tabletele lui Bahá'u'lláh: revelate după Kitáb-i-Aqdas*, nr. 3.23, p. 26.
22. Bahá'u'lláh, *Cuvinte tainice*, persană nr. 80.
23. *Tabletele lui Bahá'u'lláh: revelate după Kitáb-i-Aqdas*, nr. 6.19, p. 62.
24. Ibid., nr. 6.37, p. 69.
25. Bahá'u'lláh, în *Huqúqu'lláh: Dreptul lui Dumnezeu: fragmente din scrierile lui Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá, Shoghi Effendi și Casa Universală a Dreptății*, compilație realizată de Departamentul de Cercetare al Casei Universale a Dreptății (București: Editura Bahá'í, 2014), nr. 16.
26. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, CXVIII.

27. Ibid., CXVII.
28. Bahá'u'lláh, citat de Shoghi Effendi, *The Promised Day Is Come* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1996, 2018), par. 279, p. 187.
29. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, CXVII.
30. *Tabletele lui Bahá'u'lláh: revelate după Kitáb-i-Aqdas*, nr. 4.11, p. 34.
31. Ibid., nr. 6.3, p. 55–56.
32. Ibid., nr. 6.3, p. 55–56.
33. *Cuvinte tainice*, persană nr. 5.
34. Bahá'u'lláh, în *Women: Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá, Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compilat de Departamentul de Cercetare al Casei Universale a Dreptății (Wilmette: tipărit de Bahá'í Publishing Trust, 1986, 1997), nr. 54, p. 26.
35. *Cuvinte tainice*, arabă, nr. 68.
36. Bahá'u'lláh, în compilația *Women*, nr. 3, p. 3.
37. Bahá'u'lláh, în *Excellence in All Things: A Compilation of Extracts from the Bahá'í Writings*, compilat de Departamentul de Cercetare al Casei Universale a Dreptății (Londra: Bahá'í Publishing Trust, 1981, 1989), nr. 5, p. 2.
38. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, CLVI.
39. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016), p. 26.
40. *Tabletele lui Bahá'u'lláh: revelate după Kitáb-i-Aqdas*, nr. 5.13, p. 49.
41. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, CXXXI.

Subiecte de aprofundare

Scop

Să ne dezvoltăm obiceiul de a vizita prieteni și vecini pentru a conversa despre subiecte cu semnificație spirituală

SECȚIUNEA 1

Această a treia unitate, ca și cea precedentă, se ocupă de abilitățile care ne permit să intrăm într-o conversație semnificativă și înălțătoare. În cea de a doua unitate ne-am concentrat asupra numeroaselor ocazii care apar, pentru a ridica nivelul conversației prin referire la principiile spirituale. Aici, accentul se mută pe vizitele pe care le facem în casele prietenilor și vecinilor pentru a explora împreună subiecte esențiale pentru viața comunității.

În sate și cartiere din întreaga lume, grupurile de prieteni sunt intens angajate într-un set de activități corelate care includ adunări devoționale regulate, cursuri pentru educația spirituală a copiilor, întâlniri ale juniorilor, cercuri de studiu și tabere pentru tineri și diverse tipuri de campanii. Pe măsură ce acest tipar de activitate prinde rădăcini într-o localitate și pe măsură ce un număr din ce în ce mai mare de oameni se dedică actelor de servire, nucleul prietenilor crește în mărime și putere. Un program sistematic de vizite la tot mai multe case din sat sau cartier este o componentă vitală a procesului de construire a comunității care acum capătă impuls. O diversitate de teme sunt abordate în timpul acestor vizite. De exemplu, învățătorul unei clase bahá'í pentru copii trebuie să apeleze frecvent la părinții copiilor pentru a discuta teme relevante pentru educație. Vizite similare trebuie făcute și la casele juniorilor și tinerilor de către cei care servesc ca animatori și facilitatori, pentru a discuta subiecte legate de provocările și oportunitățile asociate cu acești ani promițători din viața unei ființe umane. Conversațiile purtate cu membrii unei gospodării pe teme care aprofundează cunoștințele lor despre Credință se dovedesc la fel de esențiale. Per total, efectul acestor vizite asupra culturii camaraderiei care apare în comunitate nu poate fi subestimat.

SECȚIUNEA 2

În scopul acestei unități, vom analiza un cartier imaginar în care procesul descris mai sus avansează și îl vom folosi ca context pentru examinarea tipurilor de conversație care se pot desfășura în timpul unei vizite la o casă.

Alejandra este o tânără în anul III de universitate. Ea și unul dintre frații ei, tot student, locuiesc cu părinții lor în cartierul pe care ni-l imaginăm, în casa în care s-au născut și au crescut. Cei patru și un tânăr cuplu care s-a mutat recent în cartier se întâlnesc în fiecare săptămână pentru a se ruga și a se consulta cu privire la progresul activităților care se stabilesc în jurul lor, în cadrul unei populații de aproximativ 8 000 de persoane. Alți trei participă din când în când la aceste întâlniri săptămânale și încep să se gândească sistematic nu numai la propriile acte de servire, ci și la întregul proces de construire a comunității: un învățător al clasei pentru copii care a început acum șase luni și doi tineri de 17 ani care ghidează eforturile unui grup de juniori cu ajutorul unui frate mai mare al Alejandrei, care a fost animatorul propriului lor grup când ei erau mai tineri și care le vizitează părinții cu regularitate.

Primul set de conversații pe care îl vom examina este între Alejandra și familia Sanchez, o familie cunoscută și respectată în cartier. Soțul și soția au peste șaiszeci de ani și, după ce și-au crescut fiii și fiicele, locuiesc singuri la câteva străzi distanță de

casa Alejandrei. Domnul și doamna Sanchez sunt oameni educați, dar nu au primit o mare educație școlară. Respectul răspândit de care se bucură se datorează înțelepciunii pe care au dobândit-o prin experiență într-o viață de generozitate și fapte pure. Ei sunt conștienți de învățăturile bahá'í de ceva timp, dar abia recent au decis să le investigheze cu seriozitate. În urmă cu o săptămână, ei le-au comunicat părinților Alejandrei dorința lor de a se alătura comunității. A fost deja planificată o adunare pentru a-i întâmpina și, în plus, s-a convenit ca Alejandra să-i viziteze în mod regulat timp de câteva săptămâni pentru a le împărtăși o serie de teme care îi vor ajuta să-și aprofundeze cunoștințele despre Credință. Urmărind relatarea vizitelor, veți putea explora aceste teme și în același timp reflectați asupra dinamicii conversației în astfel de ocazii.

SECȚIUNEA 3

Alejandra intenționează să își bazeze prima conversație cu domnul și doamna Sanchez pe scurta explicație de mai jos a temei Legământul etern al lui Dumnezeu.

Creatorul tuturor lucrurilor este Dumnezeu, Singurul, Incomparabilul, Cel de Sine Stătător. Bahá'u'lláh ne învață că esența lui Dumnezeu este de neînțeles pentru mintea umană, deoarece finitul nu poate înțelege infinitul. Reprezentările pe care oamenii le fac despre El nu sunt decât fructe ale propriei imaginații. Dumnezeu nu este un om și El nu este o simplă forță răspândită în univers. Cuvintele pe care trebuie să le folosim în mod necesar pentru a ne referi la Sursa ființei noastre, precum Tatăl Ceresc, Puterea Cerească, Marele Duh, exprimă numele și atributele Lui în limba umană și sunt total inadecvate pentru a-L descrie.

În Cuvinte tainice, citim:

„O, fiu al omului! Am iubit crearea ta, de aceea te-am creat. Pentru aceasta iubește-Mă, ca să-ți pot rosti numele și să-ți umplu sufletul cu spiritul vieții.”¹

În acest pasaj, Bahá'u'lláh ne spune că dragostea lui Dumnezeu pentru noi este chiar motivul existenței noastre. Trebuie să fim conștienți mereu de această iubire, care ne protejează, ne susține și ne umple cu spiritul vieții. În momentele de dificultate sau ușurință, de tristețe sau bucurie, trebuie să ne amintim că dragostea Lui ne îmbrățișează întotdeauna.

Din învățăturile bahá'í aflăm că, după ce ne-a creat din dragostea Sa, Dumnezeu a încheiat un Legământ cu noi. Cuvântul „legământ” înseamnă pact sau promisiune între doi sau mai mulți oameni. Conform Legământului etern, Creatorul Atotdarnic nu ne abandonează niciodată și, din când în când, ne face cunoscută Voia și Scopul Său printr-una dintre Manifestările Sale.

Verbul „a manifesta” înseamnă a dezvălui, a arăta ceva ce nu se știa înainte. Manifestările lui Dumnezeu sunt acele Ființe speciale care ne dezvăluie Cuvântul lui Dumnezeu. Ei sunt Educatori universali care ne învață cum să trăim

în conformitate cu Voința lui Dumnezeu și cum să obținem adevărata fericire. Printre aceste Manifestări se numără Avraam, Krishna, Moise, Zoroastru, Buddha, Hristos, Muhammad și, desigur, Báb și Bahá'u'lláh, Manifestările Gemene ale lui Dumnezeu pentru această epocă din istoria omenirii.

Astfel, în Legământul etern al lui Dumnezeu, partea Sa a fost întotdeauna împlinită. O întrebare fundamentală pe care trebuie să ne-o punem cu toții este: „Cum îmi îndeplinesc partea mea din Legământ?” Răspunsul pe care îl găsim în toate scripturile religioase este: prin recunoașterea Manifestării lui Dumnezeu și ascultarea învățăturilor Sale. Acest răspuns indică chiar scopul vieții noastre, care este să-L cunoaștem și să-L venerăm pe Dumnezeu. În Rugăciunea obligatorie scurtă, declarăm:

„Stau mărturie, o, Dumnezeul meu, că m-ai creat ca să Te cunosc și să te slăvesc. Adevăresc, în clipa aceasta, neputința mea și puterea Ta, sărăcia mea și bogăția Ta.

Nu există niciun alt Dumnezeu în afară de Tine, Ajutorul în Primejdie, Cel de Sine Stătător.”²

Deoarece este imposibil pentru noi să-L cunoaștem pe Dumnezeu altfel decât prin Manifestările Sale, singura modalitate prin care putem atinge scopul vieții noastre este prin recunoașterea Lor și urmarea învățăturilor Lor. Astăzi, inimile noastre se revarsă cu recunoștință pentru recompensa de a trăi într-un timp în care se împlinește promisiunea făcută în toate Cărțile Sfinte, că pacea și dreptatea vor fi stabilite pe pământ. Bahá'u'lláh proclamă:

„Aceasta este Ziua în care darurile neasemuite ale lui Dumnezeu au fost revărsate asupra oamenilor, Ziua în care harul Său atotputernic a cuprins toate lucrurile create. Se cuvine ca toate popoarele lumii să-și aplaneze neînțelegerile și, în pace și unire desăvârșită, să sălășluiască la umbra Copacului grijii și bunătății Sale duioase.”³

Înainte de a continua povestea noastră, ar trebui să citiți explicația de mai sus și să reflectați asupra ei paragraf cu paragraf împreună cu ceilalți participanți ai grupului. Vă puteți adresa întrebări unul altuia și le puteți răspunde împreună, până când fiecare dintre voi este capabil să exprime ideile în mod natural și cu ușurință. Buna memorare a citatelor este deosebit de importantă, pentru că este indispensabilă împărtășirea de fragmente din Scrieri în discuții de acest fel. Următoarele exerciții vă vor ajuta să vă gândiți la ideile prezentate în această secțiune și la semnificația pasajelor citate:

1. Cum i-ați explica cuiva că Dumnezeu este o esență necunoscută? Primul paragraf din cele de mai sus ar trebui să vă fie de ajutor în această privință.

2. De ce ne-a creat Dumnezeu? _____

3. Ce înseamnă cuvântul „legământ”? _____

4. Ce a promis Dumnezeu în Legământul Său etern cu omenirea? _____

5. Care este scopul vieții noastre? _____

6. Dacă nu putem cunoaște niciodată esența lui Dumnezeu, ce înseamnă că scopul vieții noastre este să Îl cunoaștem pe Dumnezeu? _____

7. Ce înseamnă cuvântul „a manifesta”? _____

8. Numiți câteva dintre Manifestările lui Dumnezeu: _____

9. Ce ni se cere dacă vrem să ne îndeplinim rolul din Legământ? _____

10. Completați următoarele fraze:
- a. În această Zi, _____ ale lui Dumnezeu au fost revărsate asupra oamenilor.
- b. În această Zi, _____ al lui Dumnezeu a cuprins toate lucrurile create.
- c. În această Zi, ar trebui _____ neînțelegerile și, în pace și unire desăvârșită _____

_____.
11. Ce le cere Bahá'u'lláh popoarelor lumii să facă? _____

SECȚIUNEA 4

Conținutul temei pe care Alejandra intenționează să îl împărtășească domnului și doamnei Sanchez nu este singurul lucru la care se gândește. Ea speră să construiască o legătură puternică de prietenie cu cuplul. Din experiența personală, ea cunoaște efectele răuvoitoare ale prejudecăților și ale atitudinii de superioritate. Pe acestea le va evita în mod firesc; studiile ei înalte nu i-au diminuat smerenia. Nu are nimic altceva în inima ei decât dragoste și respect autentic pentru familia Sanchez. În timp ce se gândește la modul în care va explica prima temă, ea își amintește că acesta este începutul unei conversații continue care se va desfășura pe parcursul a multe săptămâni. Ea recunoaște că, deși este important să prezinte succesiunea ideilor cu claritate, ar trebui să se oprească în anumite momente pentru a asculta răspunsul cuplului. „Ar trebui să încerc să nu am emoții”, își spune ea, „pentru că atunci vorbesc fără oprire și nu va exista nicio șansă ca o conversație să prindă contur”. Alejandra continuă să se gândească la vizita ei ceva timp urmând această linie. Dacă ai fi în locul ei, pe care dintre următoarele le-ai considera gânduri adecvate pentru a îți intra în minte?

_____ Este treaba mea să instruiesc familia Sanchez despre Credință și să mă asigur că învață tot ce le predau eu.

_____ Ce privilegiu este să poți petrece ceva timp cu acest cuplu minunat și să le împărtășești pasaje din Scrieri.

_____ Știu că această vizită este importantă. Totuși, sper să nu dureze mult, pentru că am alte lucruri de făcut.

_____ Citatele vor fi prea dificile pentru ei. Ar trebui doar să menționez câteva idei simple. Ceea ce este important este să le arăți dragoste.

_____ La vârsta lor, domnul și doamna Sanchez nu pot învăța prea multe.

_____ Aștept cu nerăbdare vizita și să le aud ideile în timp ce discutăm despre temă și reflectăm asupra citatelor.

_____ Ei pot citi. Voi introduce doar subiectul și le voi lăsa citatele pentru a le studia singuri.

_____ Când prezint idei, va trebui să fac o pauză des, astfel încât să putem studia citatele împreună și să ne consultăm despre ele.

_____ Sper să pot prezenta întreaga temă fără întrerupere și să îi întreb dacă au întrebări la final.

Te poți gândi la alte sentimente pe care ai dori sau nu ai dori să le ai în timp ce te pregătești pentru o astfel de vizită?

SECȚIUNEA 5

Prima vizită a Alejandrei la casa familiei Sanchez merge bine. Cei doi îi observă emoțiile și o fac să se simtă în largul ei prin căldura și bunătatea lor. Ei ascultă cu atenție și participă pe deplin la discuție, acordând o atenție deosebită citatelor. Singurul moment de dificultate este la sfârșit, când doamna Sanchez o surprinde pe Alejandra cu o întrebare: „Îl uit pe Hristos alăturându-mă comunității bahá'í?” Alejandra știe răspunsul, dar îi ia timp să-l formuleze. Domnul Sanchez zâmbeste și vine în ajutorul ei: „Cred că dragostea mea pentru Hristos a crescut de fapt de când am aflat despre învățăturile bahá'í”. „Și așa se întâmplă cu atât de mulți din întreaga lume”, adaugă Alejandra, care și-a adunat gândurile. „Dragostea lor pentru Moise, Hristos, Krishna, Buddha, Zoroastru și Muhammad a crescut datorită învățăturilor lui Bahá'u'lláh despre unitatea lui Dumnezeu, unitatea religiei și unitatea omenirii.

V-ar fi util să vă rezervați un moment în grupul vostru pentru a discuta despre câteva dintre calitățile și atitudinile care trebuie să fi fost prezente în timpul vizitei Alejandrei pentru a o face atât de fructuoasă. Principala calitate pe care trebuie s-o luați în considerare este smerenia. Temelia oricărei smerenii este smerenia în fața lui Dumnezeu. Din ea izvorăște smerenia în fața creaturilor Sale. În niciun moment smerenia nu este mai importantă decât atunci când cineva vorbește despre Dumnezeu și despre Manifestările Sale. Ar trebui să reflectați la următoarele cuvinte ale lui Bahá'u'lláh și să depuneți toate eforturile pentru a le memora:

„Cei ce sunt îndrăgiți de Dumnezeu, în orice loc s-ar aduna și pe oricine ar întâlni, trebuie să dea dovadă prin atitudinea lor față de Dumnezeu și prin felul în care Îi cântă laude și slavă, de o asemenea smerenie și supunere încât fiecare atom de praf de sub picioarele lor să adeverească profunzimea devoțiunii lor. Conversația purtată de aceste suflete sfinte trebuie să fie insuflată cu o astfel de putere, încât aceiași atomi de praf să tresalte sub influența ei. Ei trebuie să se poarte într-o asemenea manieră, încât pământului pe care calcă să nu-i fie niciodată îngăduit să le adreseze cuvinte ca acestea: «Eu trebuie să am întâietate față de voi. Căci iată cât de răbdător sunt eu atunci când îndur povara pe care țăranul mi-o impune. Eu sunt unealta care, fără încetare, împărtășește tuturor ființelor binecuvântările ce mi-au fost încredințate de Cel care este Sursa întregului har. Și în ciuda onorurilor ce mi-au fost acordate și a nenumăratelor dovezi ale bogăției mele – o bogăție care acoperă nevoile întregii creații – priviți cât de mare este smerenia mea, fiți martori cu ce supunere absolută îngădui să fiu călcat în picioare de oameni.»”⁴

După cum s-a menționat mai sus, smerenia în fața semenilor noștri izvorăște din smerenia în fața lui Dumnezeu. Cu aceeași smerenie ne asumăm o atitudine de rugăciune în timp ce vizităm casa unui prieten sau vecin pentru a aprofunda înțelegerea noastră asupra anumitor teme. În timpul conversației, ne îndreptăm frecvent gândurile către Dumnezeu, rugându-L să ne lumineze mintea și inima și pe cele ale tuturor celor prezenți. Există multe fraze și propoziții din rugăciuni pe care le putem memora cu acest scop în minte. Acestea sunt doar câteva:

„Luminează-ne inimile, acordă-ne ochi pătrunzători și urechi atente.”⁵

„O, Doamne! Acordă-ne darurile Tale infinite și lasă lumina călăuzirii să strălucească.”⁶

„Descuie porțile adevăratei înțelegeri și lasă lumina credinței să strălucească.”⁷

„O, Doamne! Luminează-ne ochii, astfel încât să putem privi lumina Ta.”⁸

„Mă întorc în întregime către Tine, implorându-Te cu fervoare din toată inima, mintea și glasul meu, să mă protejezi de tot ceea ce contravine voinței Tale în acest ciclu al unității Tale divine...”⁹

SECȚIUNEA 6

Inima Alejandrei este plină de bucurie după vizita ei la casa familiei Sanchez și conversația cu ei pe tema eternului Legământ. „Următoarea vizită,” se gândește ea, „ar fi o bună ocazie pentru ei să-și aprofundeze cunoștințele despre viața lui Bahá'u'lláh”. Aceasta este prezentarea pe care se va baza:

Bahá'u'lláh s-a născut la 12 noiembrie 1817 în Tihrán, capitala Persiei. Din copilărie a arătat calități extraordinare, iar părinții Lui erau convinși că El era destinat măreției. Tatăl lui Bahá'u'lláh, un distins ministru la curtea regelui, avea o dragoste imensă pentru Fiul său. Într-o noapte a visat că Bahá'u'lláh înota într-un ocean nelimitat, corpul Său strălucind și luminând marea vastă. În jurul capului Lui radiau părul Său negru lung, plutind în toate direcțiile. O mulțime de pești s-au adunat în jurul Lui, fiecare ținându-se la extremitatea unui fir de păr. Oricât de mare era numărul de pești, niciun fir de păr nu a fost desprins de capul lui Bahá'u'lláh. El s-a mișcat liber și neîngrădit și toți L-au urmat. Tatăl lui Bahá'u'lláh i-a cerut unui om renumit pentru înțelepciunea sa să explice visul. I s-a spus că oceanul nelimitat este lumea existenței. Singur și neasistat, Bahá'u'lláh va atinge suveranitatea asupra sa. Mulțimea de pești reprezintă frământările pe care El le va stârni printre popoarele lumii. El va avea protecția infailabilă a Celui Atotputernic; acest tumult nu-I va face rău.

Când Bahá'u'lláh avea treisprezece sau paisprezece ani, El era renumit la curtea regelui pentru înțelepciunea și învățătura Sa. Avea douăzeci și doi de ani când tatăl Său a murit, iar guvernul I-a oferit postul lui Bahá'u'lláh. Dar El nu avea intenția de a-și petrece timpul în gestionarea afacerilor lumești. El a lăsat în urmă curtea și miniștrii săi pentru a urma calea pe care I-a pregătit-o Dumnezeu. Și-a dedicat timpul pentru a-i ajuta pe cei asupriți, bolnavi și săraci și, în curând, a devenit cunoscut ca un promotor al cauzei dreptății.

La vârsta de douăzeci și șapte de ani, Bahá'u'lláh a primit, printr-un mesager special, câteva dintre Scrierile lui Báb, care proclama zorii unei noi Zile, Ziua în care o nouă Manifestare a lui Dumnezeu va aduce în lume pacea, unitatea și dreptatea mult așteptate de umanitate. Bahá'u'lláh a acceptat imediat Mesajul lui Báb și a devenit unul dintre cei mai entuziaști adepți ai Săi. Dar, din păcate, cei care au stăpânit poporul Persiei, orbiți de propriile dorințe egoiste, și-au

propus să-i persecute pe urmașii lui Báb cu o mare cruzime. Bahá'u'lláh, deși era cunoscut pentru nobilimea Sa, nu a fost cruțat. La puțin peste opt ani după Declarația lui Báb și la doi ani după ce Báb Însuși fusese martirizat, El a fost închis într-o temniță întunecată numită Groapa Neagră. Lanțurile puse în jurul gâtului Lui erau atât de grele încât El nu-și putea ridica capul. Aici Bahá'u'lláh a petrecut patru luni teribile în dificultăți severe. Totuși, în aceeași temniță, Duhul lui Dumnezeu I-a umplut sufletul și I-a dezvăluit că El era Promisul din toate timpurile. Din această închisoare întunecată, Soarele lui Bahá'u'lláh a răsărit iluminând întreaga creație.

După patru luni în Groapa Neagră, Bahá'u'lláh a fost deposedat de toate bunurile Sale, iar El și familia Sa au fost trimiși în exil. În frigul amar al iernii, au călătorit de-a lungul munților din vestul Persiei spre Baghdád, pe atunci un oraș din Imperiul Otoman și astăzi capitala Iráq-ului. Cuvintele nu le pot descrie suferințele în timp ce au mers sute de kilometri pe zăpadă și pământ acoperit de gheață în drumul lor către acel oraș sortit.

Faima lui Bahá'u'lláh s-a răspândit în curând în Baghdád și în alte orașe din regiune și tot mai mulți oameni au venit la ușa acestui Prizonier izgonit, pentru a primi binecuvântările Sale. Dar au fost câțiva care au devenit invidioși de faima Lui. Printre ei se afla Mírzá Yahyá, fratele vitreg al lui Bahá'u'lláh, care trăia în grija Sa iubitoare. Complotul lui Mírzá Yahyá a cauzat dezbinare în rândul adeptilor lui Báb și I-a adus o mare tristețe lui Bahá'u'lláh. Într-o noapte, fără să spună nimănui, Bahá'u'lláh și-a părăsit casa și S-a dus în munții Kurdistánului. Acolo El a trăit o viață retrasă, implicat în rugăciune și meditație. A stat într-o peșteră mică și a trăit cu cele mai simple alimente. Nimeni din acea zonă nu-I cunoștea originea și nimeni nu-I știa numele. Dar apoi, treptat, oamenii din regiune au început să vorbească despre „Cel fără Nume”, un mare Sfânt care avea cunoștințe dăruite de Dumnezeu. Când vestea acestei Persoane Sfinte a ajuns la cel mai mare Fiu al lui Bahá'u'lláh, ‘Abdu'l-Bahá, El a recunoscut imediat semnele iubitului Său Tată. Au fost trimise scrisori cu un mesager special care îl ruga pe Bahá'u'lláh să se întoarcă la Baghdád. El a acceptat acest lucru, punând capăt unei perioade de separare dureroasă care durase doi ani.

În timpul absenței lui Bahá'u'lláh, condiția comunității bábí decăzuse rapid. În cei șapte ani în care a trăit în Baghdád după întoarcerea Sa din munți, Bahá'u'lláh le-a insuflat urmașilor persecutați și derutați ai lui Báb un spirit nou. Deși El nu-și anunțase încă mărețul Său rang, puterea și înțelepciunea cuvintelor Sale au început să câștige loialitatea unui număr din ce în ce mai mare de bábí și admirația oamenilor din toate domeniile vieții. Dar clerul musulman fanatic nu putea suporta să vadă influența imensă pe care Bahá'u'lláh a avut-o asupra unui număr atât de mare de suflete. Aceștia s-au plâns și s-au plâns autorităților până când guvernul Persiei s-a unit cu unii dintre funcționarii Imperiului Otoman pentru a-L îndepărta pe Bahá'u'lláh cât mai departe de patria Sa, de data aceasta în orașul Constantinopol.

Aprilie 1863 a fost o lună de mare tristețe pentru populația din Baghdád. Cel pe care-L iubiseră își părăsea orașul, îndreptându-se spre ceea ce pentru ei era o destinație necunoscută. Chiar înainte de plecarea Sa, Bahá'u'lláh s-a mutat într-o grădină de la marginea orașului, și-a ridicat cortul și timp de douăsprezece zile

a primit fluxul de vizitatori care s-au adunat pentru a-și lua rămas bun. Adepții lui Báb au venit în această grădină cu inimi grele; unii urmau să-L însoțească pe Bahá'u'lláh în următoarea etapă a exilului Său, deși mulți trebuiau să rămână în urmă și să fie privați de strânsa asociere cu El. Dar Dumnezeu nu voise ca această ocazie să fie una de tristețe. Ușile darurilor Sale infinite au fost larg deschise și Bahá'u'lláh le-a proclamat celor din jur că El este Cel prezis de Báb – Acela care va fi manifestat de Dumnezeu. Tristețea a lăsat loc unei bucurii nemărginite; inimile erau înălțate și sufletele erau aprinse de focul iubirii Sale. Această perioadă de douăsprezece zile din aprilie este sărbătorită pretutindeni ca Festivalul de Ridvan, aniversarea declarației de către Bahá'u'lláh a Misiunii Sale care cuprinde lumea.

Constantinopolul a fost sediul Imperiului Otoman. Iarăși, în doar patru luni, marea înțelepciune și farmecul personal al lui Bahá'u'lláh au început să atragă un număr tot mai mare de oameni. „Nu trebuie să mai rămână la Constantinopol”, a murmurat clerul fanatic musulman, care a convins autoritățile să-L izgonească în orașul Adrianopol. La Adrianopol, unde a rămas timp de patru ani și jumătate, Bahá'u'lláh a scris Tablete către regii și conducătorii lumii, chemându-i să abandoneze căile de asuprire și să se dedice bunăstării poporului lor. Apoi, dușmanii Lui au conceput o pedeapsă foarte crudă. El și familia Sa vor fi exilați la 'Akká, care la acea vreme era cea mai de temut colonie penală din întregul imperiu. „Cu siguranță El va pieri în condițiile dure ale aceluia oraș-închisoare,” au crezut oamenii cu mintea slabă care și-au imaginat că pot opri planul pus în mișcare de Dumnezeu Însuși.

Greutățile suferite de Bahá'u'lláh în 'Akká sunt prea multe pentru a le povesti. Îi lipseau toate mijloacele de confort și era înconjurat de dușmani zi și noapte. Dar condițiile de detenție s-au schimbat treptat. Locuitorii din 'Akká și guvernul său au devenit convinși de inocența grupului mic de bahá'í care fusese exilat în orașul lor. Încă o dată, oamenii au fost atrași de înțelepciunea și dragostea acestei Persoane extraordinare, chiar dacă majoritatea nu au înțeles mărteful Său rang. După vreo nouă ani, ușile orașului-închisoare le-au fost deschise lui Bahá'u'lláh și adepților Săi. Iubitul său Fiu, 'Abdu'l-Bahá, a reușit să asigure un loc demn pentru Tatăl Său să trăiască în afara zidurilor orașului, iar în cele din urmă a devenit posibil ca 'Abdu'l-Bahá să închirieze o casă în mediul rural unde Bahá'u'lláh a putut să-și petreacă restul de treisprezece ani din viața Sa în relativă pace și liniște. Acum această casă este cunoscută ca fiind Conacul de la Bahji și acolo Bahá'u'lláh a murit în mai 1892, în culmea măreției și gloriei Sale.

Bahá'u'lláh a ridicat steagul păcii și tovarășiei universale și a dezvăluit Cuvântul lui Dumnezeu. Deși dușmanii Lui și-au combinat forțele împotriva Lui, El a fost victorios asupra lor, așa cum îi promisese Dumnezeu când era sub lanțuri în temnița întunecată din Tihrán. În timpul vieții Sale, Mesajul Său a reînviat inimile a mii de oameni. Și astăzi, învățăturile Sale continuă să se răspândească în toată lumea. Nimic nu-L poate împiedica să-Și atingă scopul final, care este de a unifica omenirea într-o Cauză universală, într-o Credință comună.

Relatarea de mai sus a vieții lui Bahá'u'lláh este relativ lungă. Înainte de a trece la exercițiile de mai jos, ar trebui să citiți relatarea paragraf cu paragraf în grupul

2. Într-o discuție despre tema vieții lui Bahá'u'lláh, există o serie de concepte care trebuie subliniate, în afară de succesiunea evenimentelor. De o deosebită importanță este reflectarea asupra suferinței pe care a îndurat-o din dragostea Sa pentru omenire, precum și asupra victoriilor extraordinare obținute de credința Sa în fața opoziției. Permiteți ca aceste cuvinte să fie gravate în mintea și inima voastră:

„Frumusețea Străveche a consimțit să fie pus în lanțuri pentru ca omenirea să fie eliberată din robie și a acceptat să fie făcut prizonier în Fortăreața cea mai puternică pentru ca întreaga lume să ajungă la adevărata libertate. El a băut până la fund cupa durerii, pentru ca toate popoarele de pe pământ să poată atinge bucuria veșnică și să se umple de veselie. Toate acestea din mila Domnului vostru, Cel Plin de Compasiune, Cel Mai Milostiv. Noi am acceptat să fim înjosiți, o, credincioși în Unitatea lui Dumnezeu, pentru ca voi să fiți înălțați și am îndurat nenumărate suferințe, ca voi să prosperați și să înfloriți. Priviți cum Cel care a venit să construiască din nou lumea a fost silit să locuiască, de cei ce s-au făcut tovarăși cu Dumnezeu, în cea mai dezolantă cetate!”¹⁰

3. Când vorbim despre suferința lui Bahá'u'lláh, ar trebui să fim atenți să nu-L prezentăm ca pe o victimă neajutorată a dușmanilor Săi. A acceptat de bună voie să fie legat în lanțuri pentru a elibera omenirea. Povestea vieții Sale, deși este plină de relatări ale unei mari suferințe, este în esență una de triumf. Cu ajutorul facilitatorului grupului, puteți pregăti o scurtă discuție despre suferințele și victoriile lui Bahá'u'lláh pe baza cunoștințelor voastre actuale despre viața Lui? Întrebările de mai jos vă pot ajuta.

- a. De ce a acceptat Bahá'u'lláh să fie legat în lanțuri? _____

- b. De ce a acceptat Bahá'u'lláh să fie făcut prizonier? _____

- c. De ce a băut Bahá'u'lláh din cupa durerii? _____

- d. De ce a acceptat Bahá'u'lláh să fie înjosit? _____

- e. De ce a îndurat Bahá'u'lláh atâtea suferințe? _____

- f. A acceptat Bahá'u'lláh să sufere pentru că era neputincios să facă altfel?
-
- g. Dacă Bahá'u'lláh nu a fost neputincios în fața dușmanilor Săi, atunci de ce a acceptat El să sufere?
-

SECȚIUNEA 7

A doua vizită a Alejandrei la casa familiei Sanchez este la fel de veselă ca prima. Domnul și doamna Sanchez sunt deja oarecum familiarizați cu povestea vieții lui Bahá'u'lláh, dar sunt fericiți să afle mai multe din prezentarea Alejandrei și sunt în mod clar atinși de relatarea suferințelor Sale. „Se pare”, se gândește doamna Sanchez la un moment dat, „că Manifestările lui Dumnezeu suferă întotdeauna de mâna celor care au sete de conducere și putere lumească”. Alejandra decide că este potrivit să le împărtășească citatul pe care l-a memorat – cel pe care îl știți și voi din studiul secțiunii anterioare – în care Bahá'u'lláh vorbește despre suferința pe care a îndurat-o de dragul umanității, astfel încât noi să fim eliberați de opresiune și să putem obține fericirea veșnică. Toți cei trei prieteni se simt însuflețiți de discuția din ziua respectivă.

Cu gândul la următoarea ei vizită, Alejandra își dă imediat seama că rangul lui 'Abdu'l-Bahá ar fi o temă naturală de discuție. Acestea sunt punctele pe care ea se va asigura că le acoperă:

Fiul cel mai mare al lui Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá este o figură unică în istoria omenirii și nu putem găsi niciun personaj ca El în vreo religie anterioară. El a recunoscut statutul divin al Tatălui Său încă din copilărie și a participat la exilurile și suferințele Sale. Bahá'u'lláh se afla sub îngrijirea și protecția lui 'Abdu'l-Bahá când a părăsit comunitatea bahá'í la moartea Sa. Nu putem niciodată să apreciem pe deplin ce dar minunat a dat Bahá'u'lláh umanității, oferindu-ne nu numai cea mai desăvârșită Revelație a Sa, ci și pe Fiul Său, prin a cărui cunoaștere și înțelepciune, a spus El, lumea va fi călăuzită și luminată.

Când studiem viața și afirmațiile lui 'Abdu'l-Bahá, obținem o perspectivă asupra rangului unic pe care El o ocupă în această Dispensație. Trei aspecte ale acestei poziții sunt importante pentru noi să le avem în vedere.

În primul rând, 'Abdu'l-Bahá este Centrul Legământului lui Bahá'u'lláh. Bahá'u'lláh a făcut un legământ cu urmașii Săi, chemându-i să-și îndrepte inima către acest centru și să-i fie în totalitate loiali. În Testamentul Său, 'Abdu'l-Bahá l-a numit pe Shoghi Effendi, Păzitorul Credinței, ca fiind centrul către care trebuie să se îndrepte cu toții după moartea Sa. Astăzi, acest centru este Casa Universală a Dreptății, care a fost înființată în conformitate cu porunca explicită a lui Bahá'u'lláh și cu instrucțiunile clare date de 'Abdu'l-Bahá și Păzitor. Puterea Legământului ține comunitatea bahá'í unită și o protejează de dezbinare și dezintegrare.

În al doilea rând, ‘Abdu’l-Bahá este Tălmăciul infailibil al cuvintelor lui Bahá’u’lláh. Atât de vastă este Revelația lui Bahá’u’lláh, atât de profunde înțelesurile păstrate în rostirile Sale, încât a considerat necesar să lase în urmă un interpret, pe Unul pe care El Însuși l-ar inspira. Astfel, pentru generațiile viitoare, omenirea va putea înțelege învățăturile lui Bahá’u’lláh prin studierea interpretărilor lui ‘Abdu’l-Bahá în numeroasele Lui Tablete și în transcrierile autentificate ale discuțiilor Sale. Păzitorul a fost Interpretul învățăturilor lui Bahá’u’lláh după ‘Abdu’l-Bahá; cu el sarcina de interpretare a fost completă și nimeni nu are autoritatea să interpreteze cuvintele lui Bahá’u’lláh pentru restul Dispensației Sale.

În trecut, fiecare religie a fost afectată de diviziuni bazate pe diferitele interpretări ale pasajelor din Sfintele Scripturi. Dar în această Dispensație, oricând există incertitudine cu privire la semnificația unei afirmații a lui Bahá’u’lláh, toată lumea se îndreaptă spre interpretările lui ‘Abdu’l-Bahá și ale Păzitorului. Dacă rămâne incertitudinea, se poate apela la Casa Universală a Dreptății pentru clarificare. Așadar, nu mai este loc de conflict pentru semnificația învățăturilor și unitatea Credinței este protejată.

În al treilea rând, ‘Abdu’l-Bahá este Exemplul perfect al învățăturilor Tatălui Său. Deși nu putem spera niciodată să atingem un asemenea grad de perfecțiune, ar trebui să-L avem întotdeauna în fața ochilor noștri și să ne străduim să urmăm exemplul Său. Când citim în Scrieri despre dragoste, putem apela la ‘Abdu’l-Bahá și vom vedea însăși esența iubirii și a bunătății. Când citim despre puritate, dreptate, corectitudine, bucurie și generozitate, ne putem întoarce la El și ne putem gândi la viața Lui și vom vedea cum El a manifestat aceste calități în cel mai înalt grad.

Emblema vieții lui ‘Abdu’l-Bahá a fost, desigur, servitutea Lui. Numele ‘Abdu’l-Bahá înseamnă „slujitorul lui Baha” și acesta era titlul pe care El l-a preferat în locul tuturor celorlalte care l-au fost atribuite. Următoarele cuvinte ale lui ‘Abdu’l-Bahá sunt expresia dorinței Sale aprinse de a sluji:

„Numele meu este ‘Abdu’l-Bahá. Însușirea mea este ‘Abdu’l-Bahá. Realitatea mea este ‘Abdu’l-Bahá. Cinstirea mea este ‘Abdu’l-Bahá. Supunerea față de Perfecțiunea Binecuvântată este diadema mea glorioasă și strălucitoare, iar servitutea față de întreaga rasă umană este religia mea perpetuă... Nu am și nici nu voi avea vreodată un alt nume, un alt titlu, o altă recunoaștere, o altă apreciere decât aceea de ‘Abdu’l-Bahá. Aceasta este năzuința mea. Aceasta este aspirația mea cea mai mare. Aceasta este viața mea veșnică. Aceasta este slava mea fără de sfârșit.”¹¹

În mod clar, ceea ce Alejandra intenționează să împărtășească cu familia Sanchez în următoarea sa vizită nu este altceva decât o introducere a unei figuri unice; aprecierea lor față de rangul ocupat de ‘Abdu’l-Bahá în această Dispensație va continua să crească în anii următori. În viața voastră, pe măsură ce parcurgeți calea servirii, veți avea multe ocazii de a vă aminti exemplul Lui și de a reflecta la cuvintele Lui. Deja, în unitatea anterioară, v-ați familiarizat cu unele dintre spusele Sale și ați fost încurajați să învățați să exprimați ideile prezentate în Tabletele Sale și în discuțiile publice, în felul în care El a făcut-o. Deocamdată, pentru a vă consolida înțelegerea actuală a rangului Său,

ar trebui să vă consultați cu ceilalți membri ai grupului cu privire la principalele puncte menționate mai sus și să exersați să le transmiteți bine. Reflecția asupra pasajului citat vă va inspira în eforturile voastre de a avansa pe calea servirii.

SECȚIUNEA 8

O întrebare care a fost în mintea Alejandrei de când și-a început vizitele la domnul și doamna Sanchez este: Ce teme de discuție îi vor ajuta cel mai mult să devină protagoniști siguri pe ei și activi ai procesului de construire a comunității din cartier? Pe de o parte, există teme precum rugăciunea, nemurirea sufletului și statornicia în dragostea lui Dumnezeu pe care ea speră să le discute cu ei, deoarece temeliile vieții lor spirituale trebuie întărite continuu. Pe de altă parte, va fi important pentru ei să obțină o viziune asupra tipului de comunitate care se dezvoltă treptat și să știe că pot aduce contribuții valoroase la realizarea ei. În timpul conversației pe care o are cu domnul și doamna Sanchez despre rangul lui ‘Abdu’l-Bahá, Alejandra își dă seama treptat care ar trebui să fie tema următoarei sale vizite. „Ei au o mare claritate cu privire la scopul credinței de a uni oamenii,” se gândește ea. „Așadar, tema pe care probabil ar trebui să o explorăm acum este cum să construim și să menținem o comunitate unită.”

Alejandra își începe a patra vizită descriind activitățile pe care le desfășoară în prezent un grup mic de prieteni din cartier. „Pe măsură ce numărul nostru crește,” explică ea, „cea mai provocatoare responsabilitate pe care trebuie să o asumăm cu toții va fi să devenim din ce în ce mai uniți în cuvintele noastre, în gândurile noastre și în acțiunile noastre. Dacă sunteți de acord, atunci putem explora împreună tema unității.”

„Văd cât de importantă este unitatea pentru dezvoltarea comunității noastre,” răspunde doamna Sanchez.

„Și la urma urmei, mesajul de unitate al lui Bahá’u’lláh a fost cel care ne-a atras inițial inima către învățăturile Sale,” spune domnul Sanchez.

„Am ales o serie de idei și am găsit un citat pentru fiecare,” spune Alejandra. „Dacă nu vă deranjează, le putem parcurge unul câte unul și putem discuta despre ele.”

Mai jos este lista de idei a Alejandrei:

- Pentru a avea o comunitate cu adevărat unită, fiecare dintre noi trebuie să evite rivalitatea și disputele. Bahá’u’lláh afirmă:

„Nimic nu poate, în această Zi, dăuna mai mult acestei Cauze decât disensiunea și cearta, controversa, înstrăinarea și apatia dintre cei iubiți de Dumnezeu. Ocoliți-le, cu putere dată de Dumnezeu și cu ajutorul Său necondiționat și străduiți-vă să împlețiți laolaltă inimile oamenilor, în Numele Său, Unificatorul, Cel Atotcunoscător, Cel Atotînțelept.”¹²

- Ar trebui să avem dragoste pentru toată lumea din comunitate, o iubire care reflectă dragostea noastră pentru Dumnezeu. ‘Abdu’l-Bahá spune:

„Fiți într-o unitate desăvârșită. Nu vă supărați niciodată unul pe altul... Iubiți făpturile de dragul lui Dumnezeu, și nu pentru ele în sine. Nu vă veți supăra și nu vă veți enerva niciodată, dacă le iubiți de dragul lui Dumnezeu. Omenirea nu este perfectă. Există imperfecțiuni în fiecare ființă umană și veți fi mereu nefericiți dacă vă uitați la oamenii în sine. Dar dacă priviți spre Dumnezeu, îi veți iubi și veți fi buni cu ei, pentru că lumea lui Dumnezeu este lumea perfecțiunii și milei depline.”¹³

- Dacă cu toată dragostea pe care o simțim unul pentru celălalt, apar tensiuni printre noi, ar trebui să ne amintim imediat de acest sfat al lui ‘Abdu’l-Bahá:

„Vă însărcinez pe voi toți ca fiecare să-și concentreze toate gândurile inimii asupra iubirii și unității. Când apare un gând de război, opuneți-i unul mai puternic de pace. Un gând de ură trebuie distrus de altul mai puternic de iubire. Gândurile de război distrug orice armonie, bunăstare, tihnă și mulțumire.

Gândurile de iubire creează frăție, pace, prietenie și fericire.”¹⁴

- Și dacă, făcând toate eforturile pentru a le controla, ne vedem copleșiți de patimă și ajungem să intrăm în conflict cu ceilalți, ar trebui să ne reamintim aceste cuvinte ale lui Bahá’u’lláh:

„Dacă se ivesc neînțelegeri printre voi, priviți-Mă stând înaintea feței voastre, și treceți cu vederea defectele unuia sau altuia de dragul numelui Meu și ca o dovadă a dragostei voastre pentru Cauza Mea manifestă și strălucitoare.”¹⁵

- Disciplina spirituală de a trece cu vederea defectele altora, de a ne concentra asupra calităților lor demne de laudă și de a ne abține în totalitate de la a-i vorbi de rău pe ceilalți este o măsură foarte eficientă împotriva dezbinării. Depășirea înclinației către calomnie este mai ușoară atunci când ne iubim. Ar trebui să ne amintim că tindem să nu vedem defectele celor pe care îi iubim și nu ne este greu să-i privim cu un ochi care ascunde păcatele. ‘Abdu’l-Bahá spune:

„Ochiul imperfect vede imperfecțiunile. Ochiul care ascunde greșelile privește către Creatorul sufletelor. El le-a creat, le educă și are grijă de ele, le înzestrează cu calități și cu viață, vedere și auz; prin urmare, ele sunt semnele grandorii Sale. Trebuie să iubești și să fii bun cu toată lumea, să ai grijă de cei săraci, să-i protejezi pe cei slabi, să-i vindeci pe cei bolnavi, să-i înveți și să-i educi pe cei neștiutori.”¹⁶

Bahá’u’lláh ne îndeamnă:

„O, însoțitor al tronului Meu! Să nu auzi nimic de rău și să nu vezi nimic de rău; nu te înjosi singur, nu suspina și nu plânge. Nu vorbi de rău, ca să nu ți se vorbească de rău și nu exagera greșelile altora ca propriile tale greșeli să nu fie mărite; și nu dori înjosirea nimănui, pentru ca propria ta josnicie să nu fie dată în vileag. Trăiește-ți deci zilele vieții, ce sunt mai scurte decât o clipă trecătoare, cu o conștiință fără pată, cu inima nepângărită, cu gânduri

pure și natura-ți sanctificată, pentru ca liber și mulțumit, să poți părăsi acest trup pieritor, să te reîntorci în paradisul mistic și să sălășluiești de-a pururi în împărăția eternă.”¹⁷

Și El ne spune:

„O, emigranți! Am dat limbii menirea de a Mă pomeni, n-o mânjiți cu defăimări. Dacă focul egoismului vă copleșește, amintiți-vă de propriile voastre greșeli și nu de cele ale creaturilor Mele, căci fiecare dintre voi se cunoaște pe sine mai bine decât îi cunoaște pe alții.”¹⁸

- Unitatea nu înseamnă doar absența certurilor și a disensiunii, iar dragostea nu trebuie exprimată numai în cuvinte. Putem pretinde că adevărata unitate există între noi numai dacă dragostea noastră unii pentru alții se traduce în slujba comunității și dacă activitățile noastre sunt guvernate de un spirit de cooperare și ajutor reciproc. ‘Abdu’l-Bahá ne cheamă:

„Nu vă odihniți, nici măcar pentru o clipă, și nu căutați confort, nici măcar pentru un moment; mai degrabă munciți trup și suflet ca să puteți oferi un serviciu devotat măcar unuia dintre prieteni și să aduceți fericire și bucurie măcar unei singure inimi luminoase. Aceasta este adevărata dărnicie și prin aceasta se luminează fruntea lui ‘Abdu’l-Bahá. Fiți partenerul și asociatul meu în această privință.”¹⁹

El mai afirmă:

„Nevoia supremă a omenirii o reprezintă cooperarea și ajutorul reciproc. Cu cât sunt mai strânse legăturile de prietenie și de solidaritate dintre oameni, cu atât mai mare va fi puterea constructivă și a realizărilor pe toate planurile de activitate umană.”²⁰

- Cheia pentru o acțiune comunitară de succes este consultarea sinceră și plină de iubire cu privire la toate problemele. Prin consultație, diferitele moduri în care privim fiecare dintre noi o problemă se îmbină și descoperim ce direcție ar trebui să urmăm în acțiunile noastre colective. Prin consultație atingem unitatea de gândire și, cu gândurile și punctele noastre de vedere unite, creăm planuri eficiente pentru progresul comunităților noastre. ‘Abdu’l-Bahá spune despre cei care se consultă:

„Cei care se consultă trebuie să arate mai întâi de toate puritatea motivelor, un spirit radios, detașarea de toate cele în afară de Dumnezeu, atracția către Miresmele Sale Divine, modestie și smerenie față de cei iubiți de El, răbdare și îndurare în fața dificultăților și servitute către măritul Său Prag. De vor fi ajutați de grația divină să dobândească aceste calități, le va fi conferită victoria din nevăzuta Împărăție Bahá.”²¹

- Unitatea de gândire este neîmplinită dacă nu se traduce în unitate de acțiune. A acționa în unitate nu înseamnă că toți facem același lucru. Dimpotrivă, în acțiunea unificată, talentele diverse ale membrilor unei comunități sunt utilizate la maximum. Puterile noastre se înmulțesc și chiar și atunci când numărul nostru este încă mic, suntem capabili să realizăm ceea ce cele mai mari și puternice

organizații din lume sunt incapabile să realizeze. ‘Abdu’l-Bahá spune:

„Ori de câte ori sufletele sfinte, inspirate de puterile cerești, se vor ridica înzestrate cu astfel de calități spirituale și vor mărșălui la unison, umăr la umăr, fiecare dintre aceste suflete va fi precum o mie, iar valurile stârnite de acest puternic ocean vor fi precum batalioanele Adunării din înalturi.”²²

După ce ați citit cu atenție cele de mai sus și ați discutat conținutul punct cu punct cu participanții din grupul vostru, ajutați-vă reciproc să vă prezentați tema așa cum ați făcut cu cele trei precedente. Exercițiile de mai jos vă vor ajuta în eforturile voastre.

1. Completați următoarele fraze:
 - a. Nimic nu poate, în această Zi, dăuna mai mult acestei Cauze decât _____ și cearta, controversa, înstrăinarea și apatia dintre cei iubiți de Dumnezeu.
 - b. Nimic nu poate, în această Zi, dăuna mai mult acestei Cauze decât disensiunea și _____, controversa, înstrăinarea și apatia dintre cei iubiți de Dumnezeu.
 - c. _____ nu poate, în această Zi, dăuna mai mult acestei Cauze decât disensiunea și cearta, controversa, înstrăinarea și apatia dintre cei iubiți de Dumnezeu.
 - d. Nimic nu poate, în această Zi, dăuna mai mult acestei Cauze decât disensiunea și cearta, controversa, înstrăinarea și _____ dintre cei iubiți de Dumnezeu.
 - e. Nimic nu poate, în această Zi, dăuna mai mult acestei Cauze decât disensiunea și cearta, _____, înstrăinarea și apatia dintre cei iubiți de Dumnezeu.
 - f. Nimic nu poate, în această Zi, dăuna mai mult acestei Cauze decât disensiunea și cearta, controversa, _____ și apatia dintre cei iubiți de Dumnezeu.
 - g. Nimic nu poate, în această Zi, dăuna mai mult acestei _____ decât disensiunea și cearta, controversa, înstrăinarea și apatia dintre cei iubiți de Dumnezeu.
2. În al doilea citat, ‘Abdu’l-Bahá ne spune:
 - a. Trebuie să trăim în _____ desăvârșită.
 - b. Nu trebuie să ne _____ niciodată _____.
 - c. Trebuie să-i iubim pe toți oamenii de _____ și nu pentru ei în sine.

- d. Nu ne vom _____ și nu ne vom _____ niciodată dacă îi iubim pe oameni de _____ .
- e. Omenirea nu este _____ .
- f. Vom fi mereu _____ dacă ne uităm la _____ .
- g. Dacă privim spre _____ , vom _____ oamenii și vom fi _____ cu ei.
3. În al treilea citat, ‘Abdu’l-Bahá ne spune:
- a. Trebuie ca fiecare să-și concentreze toate gândurile inimii asupra _____ și _____ .
- b. Când apare un gând de război, trebuie să-i opunem _____ .
- c. Un gând de ură poate fi distrus de _____ .
- d. Gândurile de război distrug orice _____ .
- e. Gândurile de iubire creează _____ .
4. Ce ar trebui să faceți atunci când vedeți că apar neînțelegeri între voi și ceilalți din comunitate? _____

5. Descrieți disciplina spirituală care vă ajută să contribuiți la unitate în comunitatea voastră: _____

6. Care dintre următoarele acțiuni contribuie la unitate?
- _____ Să ne uităm la defectele altora
- _____ Să trecem cu vederea greșelile altora

_____ Să comentăm cu un prieten despre defectele unei alte persoane

_____ Să exagerăm sau să schimbăm o poveste pentru a pune o altă persoană într-o lumină negativă

_____ Să ne gândim la greșelile altora

7. De ce îi criticăm pe unii oameni când greșesc, dar nu și pe alții când fac exact același lucru? _____

8. Este posibil să avem unitate într-o situație în care oamenii se bârfesc unii pe alții? De ce nu? _____

9. A spune o minciună despre cineva este în mod evident greșit. Dar este bine să facem de față cu alții comentarii critice despre o persoană, pentru ceva ce a făcut de fapt? _____

10. Care este diferența dintre a bârfi, a calomnia și a critica pe alții? _____

11. Ce efecte au bârfa, calomnia și criticile constante asupra unei comunități? _____

12. Cum putem elimina aceste obiceiuri din viața noastră? _____

13. Ce s-ar întâmpla dacă doar am vorbi despre oameni ca și cum ar fi prezenți?

14. Dacă vorbim pe cineva de rău în fața copiilor, ce efect va avea asupra lor? _____

15. De unde vine tendința de a bârfi și a vorbi de rău? _____

16. Bahá'u'lláh ne îndeamnă: „Dacă focul egoismului vă copleșește, _____
_____ și nu
_____, căci fiecare dintre
voi se cunoaște _____ mai bine decât _____
_____.”
17. Iubirea nu este exprimată doar în cuvinte. De ce altceva mai este nevoie?

18. În legătură cu unitatea și dragostea, ‘Abdu’l-Bahá ne cere: „Nu vă _____
, nici măcar pentru o clipă, și nu _____, nici măcar
pentru un moment; mai degrabă _____
ca să puteți oferi _____ măcar unuia dintre
prieteni și _____
măcar unei singure inimi luminoase.”
19. Și El mai afirmă: „Nevoia supremă a omenirii o reprezintă _____
și _____. Cu cât sunt mai strânse legăturile de
_____ și de _____ dintre oameni, cu atât mai mare va
fi puterea _____ și _____ pe toate
planurile de activitate umană.”
20. Care este cheia pentru o acțiune comunitară de succes?

21. ‘Abdu’l-Bahá spune despre cei care se consultă: Cei care se consultă trebuie să arate mai întâi de toate _____
- _____
- _____ și _____ față de cei iubiți de El, _____
- _____ în fața dificultăților și _____ către măritul Său Prag. De vor fi ajutați de grația divină să dobândească aceste calități, le va fi _____ Împărăție Bahá.
22. În ceea ce privește puterea de a lucra în unitate, ‘Abdu’l-Bahá ne spune: „Ori de câte ori sufletele sfinte, inspirate de _____, se vor ridica înzestrate cu astfel de _____ și vor mărșălui _____, umăr la umăr, _____ dintre aceste suflete va fi _____, iar valurile stârnite de acest puternic ocean vor fi precum _____.”

SECȚIUNEA 9

În cea de-a patra vizită la domnul și doamna Sanchez, Alejandra are plăcerea de a o întâlni pe Beatrice, o nepoată care a venit să locuiască cu ei în timp ce frecventează un liceu din apropiere. Beatrice este foarte curioasă despre tema unității și participă cu entuziasm la discuție. Pe măsură ce conversația se apropie de sfârșit, doamna Sanchez aduce niște cafea și prăjituri pentru toată lumea. Acest lucru îi oferă Alejandrei posibilitatea de a o cunoaște pe Beatrice un pic mai bine și aranjează să o întâlnească a doua zi pentru a vorbi despre eforturile de construire a comunității din cartier. „S-ar putea să fie interesată să studieze seria principală de cursuri,” își spune Alejandra în sinea ei. „Aș putea să o ajut să parcurgă primele cărți într-un ritm constant. Poate că va dori să înceapă o clasă pentru copii sau să mă ajute cu formarea grupului de juniori în cartier. În acest caz, ar putea prelua treptat mai multă responsabilitate pentru grup pe măsură ce avansează până la Cartea 5, care o va pregăti pentru a servi ca animatoare a grupului.” Alejandra a participat la mai multe adunări pentru tineri care, axate pe anumite subiecte de discuție, au dus la participarea multora dintre ei în procesul institutului. Ea decide că va urma aceeași succesiune de idei în conversația cu Beatrice a doua zi. Așa se deschide conversația:

Toți vrem să vedem lumea devenind un loc mai bun. Așteptăm cu nerăbdare un viitor când pacea universală a fost stabilită și familia umană trăiește în armonie. Un astfel de viitor nu este doar un vis și poate fi construit pe măsură ce tot mai mulți dintre noi depunem eforturi pentru a contribui la îmbunătățirea lumii. Adânc în inimile noastre, fiecare dintre noi are dorința de a ne servi comunitățile. Ceea ce avem nevoie este să ne dezvoltăm capacitatea de a întreprinde acte altruiste de servire pentru binele comun.

Ne putem gândi la serviciul nostru adus umanității imaginându-ne o cale de servire pe care mergem împreună. Această cale este deschisă tuturor. Fiecare alegem să intrăm în ea și avansăm în ritmul nostru. Nu mergem singuri pe această cale; servim alături de prietenii noștri, învățând împreună și însoțindu-ne reciproc. Fiecare pas pe care îl facem generează bucurie și siguranță, iar fiecare efort pe care îl facem aduce confirmări divine.

Lui Beatrice îi place ceea ce aude și are loc o conversație plină de viață după această scurtă prezentare. Înainte de a merge mai departe, să ne oprim aici și să reflectăm la natura interacțiunii dintre cei doi noi prieteni. Alejandra a decis să se angajeze într-o conversație importantă pentru a o invita pe Beatrice să participe la procesul institutului. De ce nu ar fi fost suficient pentru ea să-i spună pur și simplu lui Beatrice că o serie de cursuri sunt oferite de institut și o invită să se alature lor?

SECȚIUNEA 10

Conversația dintre Alejandra și Beatrice continuă timp de două ore. Mai jos sunt câteva idei suplimentare pe care Alejandra le împărtășește cu noua ei prietenă. Înțelegem, bineînțeles, că nu face o prezentare lungă neîntreruptă. O mare parte din cele două ore sunt petrecute deliberând împreună asupra ideilor prezentate în aceste paragrafe:

Suntem tineri, avem energie și avem un mare entuziasm. Oamenii presupun că suntem fără griji. Dar este opusul: suntem preocupați de situația omenirii și am dori să vedem schimbarea reală adusă societății. Și trebuie să ne gândim și la propriile noastre vieți – educație, muncă, prieteni, familie. În fiecare an, pe măsură ce îmbătrânim, ne găsim asumând mai multe responsabilități; părinții noștri așteaptă mult de la noi. Uneori, când mă gândesc la toate responsabilitățile mele, mă simt copleșită. Apoi îmi amintesc un citat din Scrierile bahá'í pe care l-am memorat: „Viața omului își are primăvara ei și este înzestrată cu o glorie minunată. Perioada tinereții se caracterizează prin forță și vigoare și se remarcă ca fiind cel mai ales moment din viața umană.”

Ceea ce aș dori să vă împărtășesc este că mulți tineri din întreaga lume, în comunități ca a noastră, își dau seama că energiile lor pot fi direcționate printr-un dublu scop: să se ocupe de propria lor creștere intelectuală și spirituală și să contribuie la transformarea societății. Aceste două aspecte ale scopului nostru sunt interconectate. Pe măsură ce ne dezvoltăm propriile capacități, suntem mai

capabili să îi servim pe ceilalți și, ajutându-ne unii pe alții, creștem ca indivizi și consolidăm calitățile pe care le posedăm.

Aici intervine ideea unei căi de servire pe care am menționat-o mai devreme. Parcurgerea acesteia nu este ceva ce doar adăugăm în viața noastră; aduce un sens tuturor lucrurilor pe care le facem. Servirea comunității ne ajută să înțelegem mai bine scopul educației noastre, să ne clarificăm gândurile despre viitor, să ne dezvoltăm calitățile de care avem nevoie pentru a contribui la bunăstarea familiilor noastre. Ne întărește prietenia. Ne împiedică să ne dispăm energiile în căutări lipsite de importanță.

Când ne gândim la creșterea noastră spirituală și intelectuală, trebuie să fim conștienți de numeroasele forțe care ne influențează. Unele dintre ele, precum forțele cunoașterii, ale dreptății și ale iubirii, ne îndreaptă în direcția cea bună și trebuie să învățăm să ne aliniem cu ele. Altele, precum forțele materialismului și egocentrismului, fac contrariul și ar trebui să le opunem rezistență. Trebuie să ne străduim să atingem excelența și să avem credință că eforturile noastre vor fi binecuvântate cu confirmare divină.

Și gândindu-ne la contribuțiile noastre pentru schimbarea societății – transformarea dintr-o lume a violenței, sărăciei și suferinței într-o lume a păcii, prosperității și armoniei – trebuie să luăm în considerare atât progresul material, cât și cel spiritual. Progresul material pentru toți oamenii nu va fi atins dacă nu facem și progrese spirituale. Numai dacă acestea două merg mână în mână se va realiza îmbunătățirea lumii. Există un alt citat pe care l-am memorat: „Civilizația materială este ca o lampă, în timp ce civilizația spirituală este lumina din acea lampă. Dacă civilizația materială și cea spirituală devin unite, atunci vom avea împreună lumina și lampa, iar rezultatul va fi perfect.”

Pe măsură ce parcurgem calea servirii, învățăm să lucrăm cu grupuri de persoane, în special copii și tineri, ajutându-i să dobândească cunoștințe, abilități și calități spirituale. De asemenea, învățăm să fim atenți la unitatea comunităților noastre. Indivizii, familiile și organizațiile care doresc să contribuie la progresul unei comunități trebuie să colaboreze. Ei trebuie să construiască o viziune și un scop comun și să lase în urmă căile conflictului.

Este important, deci, ca tineret să dezvoltăm obiceiurile de interacțiune armonioasă cu ceilalți. Trebuie să fim prieteni: însoțindu-ne unii pe alții în munca pe care o facem, acceptându-ne reciproc contribuțiile, încurajându-ne și susținându-ne reciproc, văzându-ne punctele forte, căutând și oferindu-ne sfaturi utile reciproc și bucurându-ne de realizările celorlalți. Când parcurgem calea servirii, trebuie să acționăm, să reflectăm asupra acțiunilor noastre, să ne consultăm și să studiem împreună.

În ultimele decenii, comunitatea bahá'í a reușit să înființeze un tip foarte special de instituție de învățare în practic fiecare țară a lumii. Aceste institute, așa cum le numim, oferă cursuri care ne consolidează capacitățile de a servi comunitatea. Studiind aceste cursuri, obținem cunoștințe spirituale și abilitățile practice necesare pentru a merge mai departe pe calea servirii împreună. Pe măsură ce avansăm prin ele, crește capacitatea noastră de a efectua acte de servire din ce în

SECȚIUNEA 12

Vizitele Alejandrei la familia Sanchez continuă pentru câteva săptămâni și au ocazia să discute mai multe teme care decurg în mod natural din discuțiile despre semnificația rugăciunii – viața sufletului, dezvoltarea calităților spirituale, ascultarea legilor și poruncilor lui Dumnezeu și statornicia în dragostea Lui. La un moment dat, ei de asemenea, discută puțin și despre instituțiile Ordinii Administrative, mai ales despre Adunările Spirituale Locale și Naționale. Nu trebuie să vorbim despre conținutul fiecăreia dintre aceste vizite ulterioare. Cu toate acestea, există două întrebări care apar adesea în rândul participanților la această serie de conversații, precum cea pe care ne-o imaginăm aici. Prima are legătură cu natura întâlnirilor organizate de comunitate, iar a doua cu resursele financiare.

Apoi, următoarele puncte ar putea sta la baza unei conversații pe tema Sărbătorii de Nouăsprezece Zile:

- În comunitatea bahá'í, întâlnirile se țin în diferite scopuri – să ne rugăm, să studiem, să sărbătorim ocazii speciale, să ne consultăm cu privire la treburi comunitare și servirea către societate, pentru a discuta planuri de acțiune. Bahá'u'lláh face următoarea promisiune:

„Pe viața Mea și pe Cauza Mea! În jurul oricărei locuințe în care vor intra prietenii lui Dumnezeu și din care se vor înălța vocile lor de laudă și de slavă a Domnului, se vor roti sufletele adevăraților credincioși și toți îngerii aleși.”²³

- Ascultarea Cuvântului lui Dumnezeu în adunările dintre prieteni aduce bucurie inimilor și întărește legăturile de unitate. Bahá'u'lláh ne îndeamnă:

„Se cuvine ca prietenii, în orice ținut s-ar afla, să se adune laolaltă în întâlniri și în cadrul lor să vorbească cu înțelepciune și cu elocvență și să citească versetele lui Dumnezeu; căci Cuvintele lui Dumnezeu sunt cele care aprind focul dragostei și-l fac să ardă cu putere.”²⁴

‘Abdu’l-Bahá scrie:

„Țineți adunări și recitați și cântați Învățăturile cerești, pentru ca această țară să poată fi iluminată cu lumina adevărului și ca acest pământ, prin confirmările Sfântului Duh, să devină asemenea unui paradis încântător, pentru că această epocă este era Domnului Atotslăvit, iar melodia unității

omenirii ajunge la urechile Orientului și Occidentului.”²⁵

- Dintre toate întâlnirile bahá'í, Sărbătoarea de Nouăsprezece Zile merită o mențiune specială. Calendarul bahá'í este alcătuit din nouăsprezece luni de câte nouăsprezece zile fiecare și, în fiecare localitate, bahá'ii se adună o dată pe lună pentru această întâlnire, așa cum a fost hotărât chiar de Bahá'u'lláh Însuși:

„Cu adevărat, vi s-a impus să oferiți o sărbătoare, o dată pe lună, chiar dacă ar fi servită numai apă; căci intenția lui Dumnezeu este să lege inimile laolaltă atât prin mijloace pământești, cât și prin mijloace cerești.”²⁶

- Sărbătoarea de Nouăsprezece Zile este formată din trei părți. Prima este partea devoțională, în timpul căreia se recită rugăciuni și se citesc pasaje din Scrierile Sacre. A doua este partea administrativă, în timpul căreia are loc consultația cu privire la problemele comunității. A treia este partea socială.
- Întrezărim importanța părții devoționale a Sărbătorii de Nouăsprezece Zile din următoarele cuvinte ale lui ‘Abdu’l-Bahá:

„O, voi, slujitori loiali ai Frumuseții Străvechi! În fiecare ciclu și dispensație sărbătoarea a fost preferată și îndrăgită, iar întinderea unei mese pentru iubitorii lui Dumnezeu a fost considerată o faptă demnă de laudă. Acest lucru este valabil mai ales astăzi, în această dispensație lipsită de orice comparație, în această eră, cea mai generoasă dintre toate, când este foarte prețuită, căci se numără cu adevărat printre acele adunări ce sunt ținute pentru a-L adora și slăvi pe Dumnezeu. Aici sunt intonate versetele sfinte, odele și laudele cerești, iar inima este însuflețită și purtată departe de ea.”²⁷

- În timpul perioadei administrative a Sărbătorii, prietenii adunați aud rapoarte despre activitățile comunităților bahá'í din apropiere și de departe, se consultă cu privire la problemele Credinței în propria lor comunitate și cu privire la contribuțiile lor la bunăstarea societății, devin familiarizați cu îndrumări primite de la Casa Universală a Dreptății, reflectează la progresul planurilor lor și oferă sugestii instituțiilor Credinței. Consultația din cadrul Sărbătorii de Nouăsprezece Zile este de cea mai mare importanță, deoarece, prin acest mijloc, fiecare individ poate participa la treburile comunității bahá'í din întreaga lume.
- În ceea ce privește partea socială a Sărbătorii, acesta este timpul pentru camaraderie și ospitalitate. Se poate cânta muzică, pot fi prezentate cuvântări înălțătoare și prezentări făcute de copii. Pe scurt, expresiile culturale atent selecționate, în același timp demne și vesele, pot fi folosite pentru a îmbogăți această parte a sărbătorii.
- Sărbătoarea de Nouăsprezece Zile este o trăsătură distinctivă a Ordinii Administrative a Credinței. Reunește aspectele devoționale, administrative și sociale ale vieții comunitare. Toate aceste aspecte ar trebui subliniate în mod egal, deoarece succesul sărbătorii depinde de echilibrul corect dintre aceste trei componente. Într-un mesaj scris în august 1989, Casa Universală a Dreptății afirmă:

„Ordinea Mondială a lui Bahá'u'lláh cuprinde toate părțile societății umane; integrează procesul spiritual, administrativ și social al vieții; ea canalizează expresia umană în variatele ei forme către construirea unei noi civilizații. Sărbătoarea de Nouăsprezece Zile cuprinde toate aceste aspecte chiar la baza societății. Acționând la sat, comună sau oraș ea este o instituție ai cărei membri sunt întregul popor al lui Bahá. Scopul ei este să promoveze unitatea, să asigure progresul și să nutrească bucuria.”²⁸

- Un eveniment atât de important precum Sărbătoarea de Nouăsprezece Zile nu poate fi planificat în grabă. Prin rugăciune și reflecție, fiecare individ trebuie să se pregătească spiritual pentru Sărbătoare și, în timpul evenimentului în sine, toată lumea trebuie să participe trup și suflet, fie că citesc în partea devoțională, fie că doar ascultă pasajele recitate; indiferent dacă oferă rapoarte, primesc îndrumări sau aduc sugestii; indiferent dacă acționează ca gazdă sau pur și simplu primește ospitalitatea sa radiind de bucurie. În aceeași scrisoare despre Sărbătoarea de Nouăsprezece Zile, Casa Universală a Dreptății afirmă:

„Printre aspectele importante ale pregătirii Sărbătorii se numără alegerea potrivită a citatelor, desemnarea dinainte a cititorilor buni și un simț al buneicuviințe, atât în prezentarea cât și în primirea programului devoțional. Atenția acordată mediului în care este ținută Sărbătoarea, fie înăuntru sau afară, influențează foarte mult această experiență. Curățenia, aranjarea spațiului în moduri practice și decorative – toate joacă un rol semnificativ. Punctualitatea este de asemenea o măsură de bună pregătire.

Într-o foarte mare măsură, succesul Sărbătorii depinde de calitatea pregătirii și de participarea fiecărei persoane în parte. Îndrăgitul Dascăl ne dă următorul sfat: «Acordați o importanță deosebită întâlnirilor de Nouăsprezece Zile, astfel încât cu aceste ocazii cei îndrăgiți de Domnul și slujitoarele Celui Milostiv să-și îndrepte fețele către Împărăție, să cânte rugăciunile, să implore ajutorul lui Dumnezeu, să devină cu bucurie îndrăgostiți unul de celălalt și să sporească în puritate și sfințenie, în temerea de Dumnezeu și în opoziția față de patimi și față de propriul sine. Astfel, ei se vor rupe de această lume a materiei și se vor cufunda în ardoarea spiritului.»²⁹

Ca întotdeauna, ar trebui să citiți ideile de mai sus de mai multe ori și să discutați despre ele în grupul vostru, astfel încât să învățați să le spuneți cu ușurință. Următoarele exerciții vă vor ajuta să dobândiți noi înțelegeri despre semnificația Sărbătorii de Nouăsprezece Zile:

1. Ce ne asigură Bahá'u'lláh că va caracteriza fiecare locuință în care ne adunăm pentru a-L lăuda și slăvi pe Domnul? _____

2. În al doilea citat de mai sus, Bahá'u'lláh ne spune că atunci când ne adunăm laolaltă în întâlniri, ar trebui să vorbim cu _____ și cu _____ și să citim _____; căci Cuvintele

lui Dumnezeu sunt cele care _____
și _____ .

3. În al treilea citat de mai sus, ‘Abdu’l-Bahá ne sfătuiește să organizăm adunări în care să recităm și să cântăm Învățăturile cerești, astfel încât
 - țara în care trăim să poată fi _____.
 - pământul în care locuim să devină asemenea _____.
4. Câte luni există în calendarul bahá’í? _____
5. Câte zile sunt în fiecare lună? _____
6. Ce adunare specială are loc printre bahá’í o dată pe lună? _____

7. Care sunt cele trei părți ale Sărbătorii de Nouăsprezece Zile? _____

8. Se desfășoară părțile din Sărbătoarea de Nouăsprezece Zile în orice ordine?

9. Care este scopul părții devoționale a Sărbătorii? _____

10. Care este scopul părții administrative a Sărbătorii? _____

11. Care este scopul părții sociale a Sărbătorii? _____

12. Care dintre următoarele subiecte ar fi potrivit să se discute în timpul părții administrative a Sărbătorii?

_____ Nevoile financiare ale activităților comunitare

_____ Scorurile echipei naționale de fotbal

_____ Cum se rezolvă un dezacord între doi membri ai comunității

_____ Progresul claselor bahá'í de copii în comunitate

_____ Semnificația unui pasaj din Scrieri pe care unul dintre membrii comunității îl studiasse la începutul săptămânii

_____ Elanul programului pentru juniori în comunitate

_____ Oportunități de locuri de muncă locale care se deschid pentru tineri

_____ Sprijinul pe care comunitatea îl poate oferi grupurilor de juniori, ale căror proiecte de servire au devenit complexe

_____ Vizite la părinții copiilor și juniorilor din programele educaționale promovate de institut

_____ Consolidarea caracterului devoțional al comunității

_____ Programul emisiunilor difuzate la televizor

_____ Învățăturile dobândite despre întreținerea unei atmosfere vesele și disciplinate în cercurile de studiu

_____ Sărbătoarea viitoare Zile Sfinte

_____ Inițiative de acțiune socială care decurg din procesul de construire a comunității

13. Discutați despre următoarea întrebare în grupul vostru: De ce este atât de important echilibrul între cele trei părți ale Sărbătorii?

14. Acum vorbiți despre cele două întrebări de mai jos.

a. Cum v-ați pregăti pentru Sărbătoare dacă ați găzdui-o?

b. Cum v-ați pregăti pentru Sărbătoare dacă doar ați participa la ea?

SECȚIUNEA 13

A doua întrebare care apare adesea în conversațiile despre Credință este modul în care comunitatea bahá'í își îndeplinește nevoile financiare. Iată câteva puncte care vă pot ajuta să răspundeți la astfel de întrebări:

- Instrumentul pe care comunitatea bahá'í îl folosește pentru a-și îngriji nevoile materiale este Fondul Bahá'í. Este administrat de instituțiile Credinței la diferite niveluri: local, național, continental și internațional. Bahá'ii cred că trebuie să suporte doar ei cheltuielile eforturilor de promovare a Credinței lor și, prin urmare, Fondul primește contribuții numai de la membrii comunității.
- Contribuția la fond este un act voluntar. Este confidențial în sensul că este o problemă între individ și instituțiile Credinței; numele contribuabililor și sumele date nu sunt anunțate. Nu se pune nicio presiune asupra membrilor comunității pentru a contribui. Instituțiile fac apeluri generale către comunitate, îi reamintesc importanța fondului și subliniază cerințele acestuia. Nu de puține ori, o comunitate își va stabili un obiectiv de contribuție. Dar sumele nu sunt fixate niciodată pentru persoane fizice, iar banii nu sunt solicitați. Fiecare persoană este lăsată să decidă, în funcție de înțelegerea sa față de principiile implicate, cât de mult să contribuie.
- Civilizația pe care încercăm să o construim va fi una prosperă, atât din punct de vedere material, cât și spiritual. Bogăția este acceptabilă numai dacă sunt îndeplinite anumite condiții. Trebuie să o dobândim printr-o muncă cinstită. Trebuie să o cheltuim pentru binele omenirii. Întreaga comunitate ar trebui să prospere; nu este acceptabil ca doar câțiva să fie extrem de bogați, în timp ce majoritatea sunt lipsiți de necesitățile vitale ale vieții. Bahá'u'lláh ne spune:

„Cei mai buni dintre oameni sunt aceia care își câștigă traiul prin meseria pentru care au chemare și cheltuiesc ceea ce câștigă pentru ei și pentru neamul lor din dragoste pentru Dumnezeu, Domnul tuturor lumilor.”³⁰

„... voi trebuie să dați roade bune și minunate, de care atât voi cât și alții să poată profita. Deci se cuvine ca fiecare să practice un meșteșug sau o meserie, căci într-aceasta stă secretul bogăției, o, oameni cu înțelegere!”³¹

Și Abdu'l-Bahá explică:

„Bogăția este meritorie atunci când întreaga populație este bogată. Dacă, însă, unii sunt excesiv de avuți, în timp ce alții sunt extrem de săraci, iar din această bogăție nu rezultă niciun profit sau beneficiu, atunci acest lucru este doar un dezavantaj pentru deținătorul averii.”³²

- Pentru a construi o societate eliberată de nedreptate și suferință, trebuie să fim cu toții generoși și darnici. Chiar dacă resursele noastre financiare sunt slabe, ar trebui totuși să contribuim cu ceva la progresul umanității, pentru că adevărata prosperitate nu poate fi realizată decât prin dăruire. Generozitatea este o calitate a sufletului omenesc și nu are nimic de-a face cu circumstanțele noastre materiale. În „Cuvinte tainice” Bahá'u'lláh spune:

„A dăruii și a fi generos se află printre atributele Mele; bine este de cel care se împodobește cu virtuțile Mele.”³³

- Ar trebui să ne amintim că adevărata sursă a oricărei bogății pe care o posedăm este Dumnezeu, Cel Atotmărinimos. El ne oferă mijloacele de existență; El face posibil progresul nostru. Iar atunci când contribuim la Fond, cheltuim pentru cauza Lui o parte din ceea ce El ne-a dat. De aceea, pentru bahá'í, a contribui la Fond nu este doar o chestiune de generozitate; este, de asemenea, o recompensă spirituală și o mare responsabilitate individuală. Păzitorul ne sfătuiește:

„Trebuie să fim ca fântâna sau izvorul care se golește în permanență de tot ceea ce are și este reumplut mereu dintr-o sursă invizibilă. Să dăm în continuu pentru binele semenilor noștri, fără să ne împiedice frica de sărăcie și bazându-ne pe mărinimia nesfârșită a Sursei tuturor bogățiilor și a tot ce este bun – acesta este secretul vieții corecte.”³⁴

Veți avea ocazia să analizați mai în profunzime unele dintre ideile de aici, într-unul dintre cursurile ulterioare ale acestei serii, care abordează subiectul mijloacelor materiale. Deocamdată, sunteți încurajați, ca întotdeauna, să discutați despre conținutul de mai sus punct cu punct și să efectuați următoarele exerciții, astfel încât să învățați să exprimați ideile în mod natural și cu ușurință:

1. Pe baza citatelor, completați spațiile libere din frazele de mai jos.
 - a. Bahá'u'lláh ne spune că ar trebui să ne câștigăm _____ prin meseria pentru care avem chemare și să-l cheltuim _____ din dragoste pentru Dumnezeu .
 - b. Ar trebui să dăm roade _____ și _____, de care atât noi cât și alții _____.
 - c. Fiecare dintre noi ar trebui să _____ sau o _____, căci într-aceasta se află _____.
 - d. ‘Abdu’l-Bahá explică faptul că bogăția este _____ atunci când _____ este bogată.
 - e. Dacă _____ sunt excesiv _____, în timp _____ sunt _____ și _____ nu rezultă _____ sau _____, atunci acest lucru este doar _____ pentru _____.
 - f. Bahá'u'lláh spune: „A _____ Mele; bine este de cel _____

pe scenă a lui Beatrice, nepoata lor, ne-a permis să examinăm un alt tip de conversație, aceasta între doi tineri, amândoi dornici să afle cum își pot servi comunitățile. Trecând prin relatare și efectuând exercițiile am văzut că, pe lângă o cunoaștere tot mai bună a subiectelor relevante, sunt necesare anumite calități, atitudini și abilități spirituale pentru a susține conversațiile pe care le analizăm aici.

În aceasta și în următoarea secțiune a unității vom explora teme de un alt tip – adică cele luate în general în discuție în timpul vizitelor la familiile cu tineri care participă la programele educaționale promovate de institut. După cum s-a indicat deja, predarea lecțiilor pentru copii și îndrumarea unui grup de juniori ca animator sunt acte de servire abordate în cursurile ulterioare, în Cărțile 3 și respectiv 5. Este posibil să fiți sau nu familiarizați cu cele două programe corespunzătoare, dacă ați luat parte la ele la o vârstă mai fragedă.

Să ne uităm, mai întâi, la conținutul care adesea stă la baza unei conversații continue cu familiile juniorilor. Ne vom imagina că a trecut ceva timp de când am părăsit povestea noastră și că Beatrice studiază acum Cartea 2. Alejandra își întreabă prietena dacă ar dori să o însoțească atunci când vizitează familiile mai multor juniori care urmează să participe la un grup cu ajutorul ei. Ea acceptă cu nerăbdare.

Alejandra îi explică lui Beatrice ce are în vedere. „Vom începe fiecare vizită,” o informează ea, „prezentându-le părinților programul pentru care fiul sau fiica lor și-a arătat interesul de a se alătura și menționând că el face parte din procesul de construire a comunității, care se dezvoltă în cartier. Vom explora împreună cu ei câteva dintre conceptele și ideile principale ale programului. Aceasta va fi prima dintr-o serie de vizite și speranța noastră este că, pe măsură ce conversația avansează în timp, familia nu numai că va susține activ grupul într-o varietate de moduri, ci va deveni un promotor al împuternicirii spirituale a juniorilor din comunitate.”

Alejandra și Beatrice continuă să se consulte asupra câtorva puncte despre care intenționează să vorbească cu fiecare familie. Ele decid să noteze toate ideile pe care le consideră importante, știind că vor acoperi doar câteva în prima vizită, iar pe restul le vor aborda în conversațiile ulterioare. Iată punctele pe care le enumeră despre potențialul juniorilor:

- În viața unei persoane, cei trei ani între 12 și 15 ani sunt o perioadă esențială – o etapă de tranziție de la copilărie la maturitate.
- Adesea ne referim la tinerii din această categorie de vârstă drept „juniori”. Nu mai sunt copii, dar nu au ajuns încă la plinătatea tinereții.
- Din păcate, există o imagine eronată, dar larg răspândită, a juniorilor ca fiind impulsivi, rebeli, preocupați numai de sine și predispuși la crize constante. Totuși, noi îi vedem într-o altă lumină. Este adevărat că în această scurtă perioadă a vieții, cu toții experimentăm schimbări rapide fizice, emoționale și mentale. Și este de asemenea adevărat că putem arăta, ca rezultat, o oarecare rebeliune. Dar, în realitate, aceasta este o vârstă de mare potențial și de mare promisiune.
- Noi înșine am fost tineri, nu cu mult timp în urmă și ne amintim cum am fost afectați de aceste schimbări. Uneori eram curajoși și alteori temători. Uneori eram

destul de sociabili și alteori foarte timizi. De multe ori am exprimat dorința de a fi lăsați în pace, sperând în același timp să primim atenție. Am vrut să înțelegem la ce lucruri eram buni și ce talente și calități avem. Și pentru noi a contat foarte mult cum ne-au văzut ceilalți oameni și ce părere au despre ideile noastre.

- Ceea ce este important de înțeles este că acest tip de comportament este doar temporar. În viața unei ființe umane, în acești ani, anumite puteri ale minții se dezvoltă rapid. Începem să căutăm răspunsuri la întrebări fundamentale ale existenței. Analizăm ce se întâmplă în jurul nostru și punem la îndoială o mare parte din ceea ce am fost învățați. Și nu suntem la fel de dispuși ca odinioară să urmăm automat ceea ce ne spun adulții să facem, mai ales atunci când vedem contradicții între cuvintele și acțiunile lor.
- Dacă tinerii trebuie să fie ajutați în aplicarea fructuoasă a puterilor lor emergente, este esențial să se evite tratarea lor ca fiind copii. Iată cum Abdu'l-Bahá descrie această perioadă:

„După un timp, intră în perioada de tinerețe, în care condițiile și nevoile sale anterioare sunt înlocuite de noile cerințe aplicabile avansului în gradul său. Facultățile sale de observație sunt lărgite și aprofundate; capacitățile sale de gândire sunt educate și trezite; limitările și mediul copilăriei nu-i mai restricționează energia și realizările.”³⁵

- Casa Universală a Dreptății, corpul de conducere al Credinței Bahá'í, spune următorul lucru despre abordarea pe care am adoptat-o în colaborarea cu juniorii:

„În timp ce tendințele globale proiectează o imagine a acestei grupe de vârstă ca fiind problematică, pierdută în pragul schimbărilor fizice și emoționale tumultuoase, lipsită de reacție și preocupată de ego, comunitatea bahá'í – în limbajul pe care îl folosește și în abordările pe care le adoptă – se mișcă hotărât în direcția opusă, văzând în schimb în juniori altruism, un acut simț al dreptății, dorința de a învăța despre univers și dorința de a contribui la construirea unei lumi mai bune.”³⁶

Alejandra și Beatrice își îndreaptă atenția asupra programului de împuternicire spirituală și încearcă să identifice unele dintre caracteristicile sale:

- Cei cu vârste cuprinse între 12 și 15 ani doresc să aparțină unui grup de prieteni cu care să-și poată împărtăși gândurile, să lucreze la proiecte, să facă sport și așa mai departe. Din acest motiv, programul este construit în jurul conceptului de „grup de juniori.” Fiecare grup este îndrumat de un „animator,” adesea un tânăr mai mare ca vârstă decât ei care, ca un prieten adevărat al lor, îi ajută să-și dezvolte capacitățile.
- Grupurile se întâlnesc regulat. În întâlnirile lor, juniorii învață să exploreze concepte și să exprime idei fără teama de a fi cenzurați sau ridiculizați. Sunt încurajați să asculte, să vorbească, să reflecteze, să analizeze, să ia decizii și să acționeze în baza lor.
- Trăim într-un moment în care atât de multe forțe negative afectează modul în care

gândesc și se comportă juniorii. Animatorii îi ajută să combată aceste forțe – nu numai pentru a se proteja de decăderea morală a societății, ci și pentru a lucra pentru îmbunătățirea lumii.

- Programul urmărește să hrănească puteri inerente în sufletul uman, puteri care în timpul adolescenței timpurii încep să se manifeste în grade din ce în ce mai mari. Deosebit de importante sunt puterea de gândire și de exprimare. Tinerii trebuie să-și dezvolte limbajul necesar atât pentru a exprima idei profunde despre lume, cât și pentru a articula modul în care doresc să o vadă schimbându-se.
- Juniorii sunt dornici să reflecteze la semnificația conceptelor, fundamentale pentru a avea un scop în viață. Fericirea, speranța și excelența sunt câteva exemple. Din păcate, oamenii tind să vorbească despre aceste idei în moduri superficiale. Obținerea unei înțelegeri profunde a acestor concepte și recunoașterea modului în care își găsesc expresia în viața de zi cu zi pot ajuta mințile tinere să construiască o structură morală solidă și să reziste forțelor negative ale societății.
- Înțelegerea conceptelor este esențială pentru dezvoltarea intelectuală. Juniorii se pot confrunta uneori cu dificultăți la școală, deoarece se așteaptă de la ei să învețe o mulțime de informații despre diferite subiecte, fără a primi suficient ajutor pentru a înțelege conceptele de bază. Acest program îi motivează să se gândească profund la idei – morale, matematice, științifice și așa mai departe – și acest lucru îmbunătățește invariabil performanța lor la școală.
- Juniorii au o mare dorință de a da sens lucrurilor. Vor să înțeleagă motivele a ceea ce se întâmplă în jurul lor. Pentru a reuși, trebuie să poată vedea nu numai cu ochii lor fizici, ci și cu ochiul spiritului. Un obiectiv important al programului este deci îmbunătățirea percepției spirituale: capacitatea de a recunoaște forțele spirituale și de a identifica principiile spirituale în situațiile întâlnite.
- Programul își atinge scopurile variate – dezvoltarea moralei, a percepției spirituale și a capacității de exprimare – cu ajutorul unei serii de cărți. Cărțile conțin povești simple despre viețile tinerilor din diferite părți ale lumii. Pe lângă studierea acestor cărți împreună, discutarea despre conținutul acestora și rezolvarea exercițiilor cerute, juniorii participă la sport și învață despre arte și meșteșuguri.
- Cu ajutorul animatorilor, grupurile proiectează și realizează o serie de proiecte de servire, care reprezintă o componentă majoră a programului. Prin aceste proiecte, juniorii învață să se gândească la comunitate și la nevoile acesteia, să se consulte și să colaboreze între ei și cu ceilalți oameni din comunitate.
- Subiectele acoperite de cărți sunt variate; fiecare se concentrează pe o temă esențială pentru împuternicirea spirituală a juniorilor. Prima carte, de exemplu, tratează tema „confirmării” – prin faptul că Dumnezeu confirmă eforturile pe care le depunem pentru a atinge scopuri nobile. O altă carte este despre „speranță” – cum trebuie să privim cu speranță spre viitor chiar și în cele mai grele vremuri. O alta, analizează conceptul de „excelență”. „Bucuria” este subiectul unei povești, în timp ce „puterea cuvântului” este subiect de reflecție în alta. Printre cărțile care abordează concepte matematice, se explorează obiceiurile unei minți ordonate. În domeniul științei, există o carte care se concentrează pe îngrijirea sănătății –

fizice, mentale și spirituale. Și există o duzină sau mai multe pe care le studiază juniorii pe parcursul a trei ani.

Alejandra și Beatrice intenționează să aducă câteva cărți cu ele, în cazul în care părinții doresc să arunce o privire asupra lor. Dacă nu sunteți bine familiarizați cu cărțile, s-ar putea să vă fie de ajutor să vă acordați ceva timp pentru a citi cât mai multe dintre povești – acest lucru vă va permite să luați parte mai bine la diferite conversații care se desfășoară în comunitate. Între timp, sunteți încurajați să discutați pe deplin cu ceilalți participanți din grupul vostru de studiu despre ideile prezentate mai sus, ce sunt tratate mai în profunzime în Cartea 5. Dacă după studierea acestei cărți decideți să deveniți animator al unui grup de juniori, veți vizita în mod sistematic familiile juniorilor și veți explora, împreună cu ele, aceste idei și multe asemenea lor. Dar chiar și acum, la fel ca Beatrice, poate doriți să însoțiți pe cineva cu experiență, la câteva vizite făcute la familiile juniorilor din comunitatea voastră.

SECȚIUNEA 15

A doua zi, Alejandra și Beatrice vizitează casele a trei juniori ce se vor alătura noului grup care se formează în cartier. Beatrice este fericită să vadă entuziasmul cu care părinții intră în conversația despre programul de împuternicire spirituală. Până la sfârșitul după-amiezii, este convinsă că ar dori să o ajute pe Alejandra cu grupul de juniori și să învețe să servească ea însăși ca animatoare a unui nou grup, sperând să fie chiar în cursul aceluși an. Ea își dă seama, desigur, că are câteva cărți de institut de parcurs între timp. Dar este hotărâtă să avanseze în studiul lor în același ritm constant care a ajutat-o să ajungă până aici.

Așa se face că, cu asistență și încurajare constantă din partea Alejandrei, Beatrice merge mai departe pe calea servirii. Haideti să reluăm povestea ei din nou, apoi, câteva luni mai târziu, ea este pe punctul de a termina Cartea 3. Facilitatorul cercului ei de studiu a rugat-o pe Maribel, o învățătoare de lecții pentru copii, să o invite pe Beatrice și colegii ei participanți să o însoțească, pe rând, la vizitele făcute la părinții copiilor dintr-o clasă nou formată pentru anul 1. Beatrice simte că a învățat foarte multe studiind Cartea 3. Și mai știe de la Alejandra, care a menționat asta de câteva ori, că învățăturile dobândite din carte îi vor spori capacitatea de a servi ca animatoare.

Când se întâlnesc, Maribel îi spune lui Beatrice că o vor vizita pe mama Emmei. „Este o fetiță încântătoare, căreia îi place să învețe,” împărtășește Maribel. „I-am vizitat deja pe părinții ei o dată și le-am explicat care este natura lecțiilor bahá’í pentru copii. Au fost fericiți să-i permită Emmei să participe. Mama ei și-a exprimat interesul să audă mai multe despre curs și am promis să mă întorc și să vorbesc puțin despre ideile educaționale care stau la baza materialului pe care îl predăm. De fapt, am scris câteva notițe pentru mine. Dacă vrei, putem să le parcurgem împreună și să vorbim despre ele.” Beatrice este de acord. Iată ideile notițele despre care discută:

- În primul rând, îi voi spune doamnei Martinez cât de fericită sunt că o am pe Emma în clasă și voi menționa câteva dintre calitățile ei minunate.

- Pare că ar fi cel mai bine să încep discuția citind cu ea acest citat din Scrierile lui Bahá'u'lláh:

„Privește omul ca pe o mină bogată în nestemate de o inestimabilă valoare. Numai educația o poate face să își scoată la iveală comorile și îi permite omenirii să beneficieze de acestea.”³⁷

- Pot apoi să împărtășesc câteva gânduri despre cât de mult m-a influențat această afirmație ca învățătoare. Inima mea se revarsă de bucurie, voi spune, ori de câte ori mă uit la copiii din clasă și mă gândesc la ei ca la mine pline de nestemate neprețuite. Fiecare dintre ei are potențialul de a arăta calități cerești. Fiecare dintre ei are talente care pot fi descoperite și dezvoltate. Fiecare dintre ei poate crește pentru a deveni un membru valoros al societății și pentru a contribui la îmbunătățirea lumii.
- În continuare, ar trebui să dau câteva exemple de pietre prețioase pe care educația trebuie să facă tot posibilul să le dezvăluie la fiecare copil. Aș putea menționa câteva dintre puterile minții, să zicem, de a descoperi legile naturii, de a produce opere de artă frumoase și de a exprima gânduri nobile. Copiii pot începe să-și dezvolte toate aceste puteri, îi voi explica, atunci când vor primi o educație adecvată. Dar, pentru ca acest lucru să se întâmple, trebuie să dobândească anumite calități de la o vârstă fragedă. De exemplu, trebuie să învețe să acorde atenție, să lucreze din greu atunci când este necesar și să se concentreze pe ceea ce fac. Ar trebui să devină indivizi preocupați de bunăstarea altora și care doresc să servească comunitatea. De aceea, este important să se ocupe de dezvoltarea caracterului lor la o vârstă fragedă.
- Atunci acesta va fi un loc bun pentru a o ruga pe doamna Martinez să ne împărtășească câteva idei despre ce tip de persoană dorește să fie fiica ei. Care sunt unele dintre trăsăturile de caracter pe care le consideră importante pentru Emma să le aibă?
- Printre calitățile pe care le menționează, unele vor intra, cu siguranță, în categoria calităților spirituale, care este următorul subiect pe care îl voi introduce. Există anumite calități pe care o persoană ar trebui să le posede, voi spune, care sunt fundamentale pentru existența umană. Ele aparțin sufletului ființei umane. Le dezvoltăm pe măsură ce lustruim oglinda inimii noastre, astfel încât să poată reflecta atributele lui Dumnezeu. Ne referim la ele cu numele de calități spirituale, iar lecțiile pe care le predăm în clasa de Anul 1 se concentrează în principal pe aceste calități.
- Cred că voi continua și voi enumera câteva calități spirituale abordate în lecțiile de Anul 1 din Cartea 3 și voi împărtăși cu ea citatele corespunzătoare. Voi explica că Emma va memora aceste citate și că ar putea să-i ceară fiicei sale să le recite, precum și rugăciunile pe care le va învăța:

– Dragoste:

„O, prietene! În grădina inimii tale nu sădi decât trandafirul iubirii...”³⁸

– Dreptate:

„Mergeți pe calea dreptății, căci aceasta este, cu adevărat, calea cea dreaptă.”³⁹

- Dragoste de adevăr:

„Dragostea de adevăr este temelia tuturor virtuților umane.”⁴⁰

- Bucurie:

„O, fiu al omului! Înveselește-te, bucurându-te din toată inima, ca să fii demn să Mă întâlnești și să-Mi oglindești frumusețea.”⁴¹

Maribel și Beatrice decid că ideile de mai sus sunt suficiente pentru o singură vizită. Veți trece în curând la studiul Cărții 3 și veți avea ocazia să reflectați asupra unor principii care dau formă programului de șase ani al Institutului Ruhi pentru educația spirituală a copiilor. Dacă până atunci va apărea ocazia să vizitați câțiva părinți alături de un învățător de lecții pentru copii, ideile expuse aici se vor dovedi de ajutor și ar trebui să le analizați acum punct cu punct în grupul vostru de studiu.

SECȚIUNEA 16

Mai devreme am citit următoarele cuvinte ale lui ‘Abdu’l-Bahá: „Cu cât sunt mai strânse legăturile de prietenie și de solidaritate dintre oameni, cu atât mai mare va fi puterea constructivă și a realizărilor pe toate planurile de activitate umană.” Casa Universală a Dreptății ne spune că atunci când vizităm casele și invităm, la rândul nostru, acasă la noi, „creăm legături de rudenie spirituală care favorizează un sentiment de comunitate.” Atunci nu ar trebui să subestimăm efectul acestei practici asupra culturii comunității noastre în creștere.

În secțiunile precedente am analizat mai multe tipuri distincte de conversație care pot avea loc în timpul vizitelor pe care le facem acasă. Toți, pe măsură ce parcurgem calea servirii, vom participa la o conversație care se extinde în satul, orașul sau cartierul nostru despre aplicarea învățăturilor lui Bahá’u’lláh în viața noastră individuală și colectivă. Uneori, acest lucru se va desfășura printr-o serie de vizite cu un scop precis, acela de a permite unui număr tot mai mare de oameni să își aprofundeze cunoștințele despre aceste învățături. În numeroase alte ocazii, programele educaționale ale institutului, obiectivele și conținutul lor, vor face obiectul discuției.

Invitațiile de a se participa la procesul de construire a comunității vor fi extinse la tot mai mulți vecini și prieteni. De aceea, pe măsură ce priviți spre viitor și spre calea servirii care se întinde înaintea voastră, va trebui să faceți toate eforturile pentru a învăța bine conținutul prezentat în această unitate, pentru a câștiga experiența de a conversa pe fiecare temă și, desigur, pentru a continua să vă aprofundați propriile cunoștințe despre învățăturile lui Bahá’u’lláh. Astfel, veți avea bucuria nesfârșită de a împărtăși Cuvântul lui Dumnezeu cu ceilalți.

BIBLIOGRAFIE

1. Bahá'u'lláh, *Cuvinte tainice*, arabă nr. 4.
2. Bahá'u'lláh, în *Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: tipărit de Bahá'í Publishing Trust, 2002, 2017), p. 4.
3. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, IV.
4. Ibid., V.
5. 'Abdu'l-Bahá, în *Bahá'í Prayers*, p. 81.
6. Ibid., p. 111.
7. Ibid.
8. Dintr-o cuvântare din 16 august 1912, publicată în *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), par. 23, p. 364.
9. 'Abdu'l-Bahá, în *Bahá'í Prayers*, p. 130.
10. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, XLV.
11. 'Abdu'l-Bahá, citat de Shoghi Effendi, *The World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters* (Wilmette: tipărit de Bahá'í Publishing Trust, 1991, 2012), p. 139.
12. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, V.
13. Dintr-o cuvântare oferită de 'Abdu'l-Bahá din 5 mai 1912, publicată în *The Promulgation of Universal Peace*, par. 4, p. 128.
14. Dintr-o cuvântare din 21 octombrie 1911, publicată în *Cuvântări la Paris*, nr. 6.
15. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, CXLVI.
16. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 5 May 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 4, p. 128.
17. *Cuvinte tainice*, Persană nr. 44.
18. Ibid., Persană nr. 66.
19. Dintr-o Tabletă de 'Abdu'l-Bahá. (traducere autorizată)
20. Dintr-o cuvântare oferită de 'Abdu'l-Bahá din 25 septembrie 1912, publicată în *The Promulgation of Universal Peace*, par. 2, p. 478–479.
21. *Selecțiuni din Scrierile lui 'Abdu'l-Bahá*, nr. 43.1.
22. Ibid., nr. 207.3.
23. Bahá'u'lláh, în *Bahá'í Meetings: Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá, and Shoghi Effendi*, compilat de Departamentul de Cercetare al Casei Universale a Dreptății (Wilmette: tipărit de Bahá'í Publishing Trust, 1976, 1980), p. 3.
24. Ibid.

25. *Tablets of Abdu'l-Baha Abbas* (New York: tipărit de Bahá'í Publishing Committee, 1916, 1930), vol. 3, p. 631. (traducere autorizată)
26. Bahá'u'lláh, în *Kitáb-i-Aqdas: Cartea cea mai Sfântă* (București: Editura Bahá'í, 2012), par. 57. p.37
27. *Selecțiuni din Scrierile lui 'Abdu'l-Bahá*, nr. 48.1.
28. Dintr-o scrisoare din data de 27 august 1989, publicată în *Messages from the Universal House of Justice, 1986–2001: The Fourth Epoch of the Formative Age* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2010), nr. 69.2, p. 132–133.
29. *Ibid.*, nr. 69.9–10, p. 135.
30. *Cuvinte tainice*, persană nr. 82.
31. *Ibid.*, persană nr. 80.
32. 'Abdu'l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* (Wilmette: tipărit de Bahá'í Publishing, 2007, 2016), par. 46, p. 33.
33. *Cuvinte tainice*, persană nr. 49.
34. Shoghi Effendi, citat în *Bahá'í News*, nr. 13 (septembrie 1926), p. 1.
35. Dintr-o cuvântare oferită de 'Abdu'l-Bahá din 17 noiembrie 1912, publicată în *The Promulgation of Universal Peace*, par. 3, p. 617.
36. Dintr-un mesaj din data de 21 aprilie 2010, publicat în *Framework for Action: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 2006–2016* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2017), nr. 14.16, p. 82.
37. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, CXXII.
38. *Cuvinte tainice*, persană nr. 3.
39. *Analecte din Scrierile lui Bahá'u'lláh*, CXVIII.
40. 'Abdu'l-Bahá, citat de Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: tipărit de Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018), par. 40, p. 39.
41. *Cuvinte tainice*, arabă nr. 36.